SELVE FUNDAMENTET....

01

NCC – 125 ÅR STÆRK

SEPTEMBER 2026

GRUNDSTENENE
TIL NCC DANMARK
BLIVER LAGT

FUSION
PROFESSIONALISERING
DIGITALISERING

Har du en god historie om et NCC-projekt eller en kollega, vi bør interviewe til næste magasin? Giv os et tip!

Skriv til Kommunikationspartner
Anita Beilin, anitbe@ncc.dk

Magasin #01
SELVE FUNDAMENTET

03 Leder: Hvis ikke det kan bygges, kan det kun drømmes
af Lars Scheibel
"Det slår mig stadigvæk, hvordan den gamle og nedarvede respekt og viden om byggeriets grundregler, bevægelsen rundt på en byggeplads og blikket for det samlede projekt er helt afgørende for slutresultatet"

05 Del 1:4 Historien kort fortalt 1901-2006

12 Perspektiv: De første 10 år af NCC Danmark
med Søren Ulslev
"Det var en stor forandringsproces, men den blev håndteret på en måde, som skabte stabilitet"

16 Voxpop med Danny Sjøberg
"Det er ret fascinerende, at vi altid samles om det fælles mål"

18 Voxpop med Mette Friis Nielsen
"Alt, hvad vi laver, er skabt af flere mennesker og fagligheder, og det kan jeg enormt godt lide"

22 Voxpop med Desirée Verdier
"Jo bedre et forhold vi har til rådgivere, bygherrer og kollegaer, jo federe er det for os alle sammen, og jo bedre resultater kan vi skabe"

24 Nøgleprojekter fra NCC Danmarks tidlige år

32 Tidslinje

40 Fra EDB til AI: Er data blevet byggeriets vigtigste råstof?
med Annette Reintoft Eriksen
"Det handler om at skabe værdi for forretningen og de mennesker, der skal bruge løsningerne"

44 Digitale værktøjer i praksis: Farvel til Sherlock Holmes
med Kristian Mouridsen
"Det skal give værdi for den enkelte i gerningsøjeblikket, for kollegerne på projektet og for NCC i et konkurrencepræget marked"

50 Voxpop med Camilla Kolte Hartmann
"Vi gør meget for at få tingene til at lykkes sammen. Folk er lydhøre, og de vil hinanden det godt"

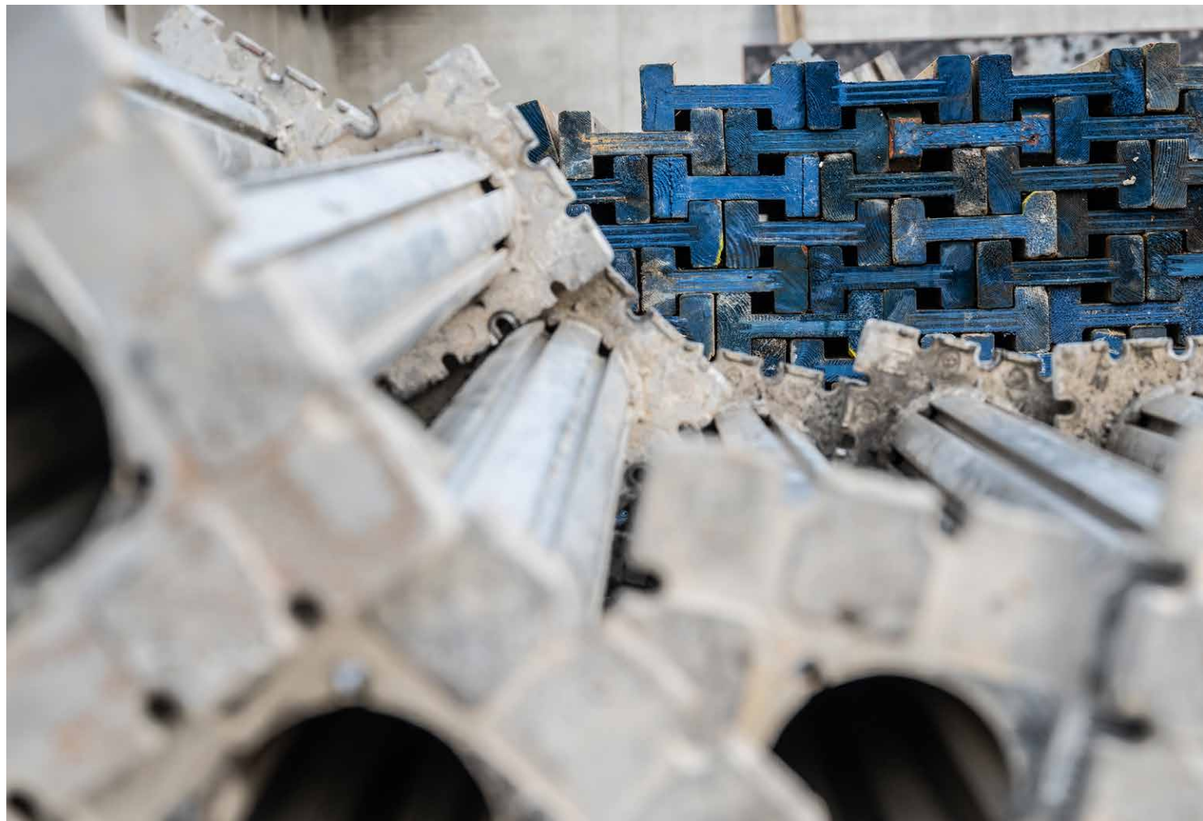
52 Voxpop med Michael Gasberg
"Moderne byggeri, især når man bygger større, komplekse opgaver, er i dén grad en holdsport"

54 Ny film: Vi lytter til stemmer fra 30 års NCC-historie

56 Kunden taler ud – PensionDanmark: Målet er fælles succes
med Mette Munkedal Tange og Christian Hartmann
"De allervigtigste parametre for os er tillid, åbenhed og en løsningsorienteret tilgang"

62 Med engangskamera på Laksegade
med Anja Klingsøe

Velkommen til det første af fire jubilæumsmagasiner om NCC Danmark. Her følger vi rødderne 125 år tilbage til de mennesker og projekter, der lagde fundamentet for det NCC, vi kender i dag, samtidig med at vi markerer 30 år med NCC Danmark.

I magasin #1 følger vi udviklingen fra Rasmussen & Schiøtz i 1901 til første årti af NCC Danmark og undersøger, hvordan håndværk, innovation, kompetenceudvikling, videndeling og digitalisering fortsat præger den måde, vi samarbejder og bygger på i NCC i dag.

Tak til alle jer, der har bidraget!

KOLOFON
Udgivet af NCC Danmark

Magasin #01 udgivet i september 2026

Redaktør: Siv Werner / NXT

Skribenter: Flemming Wisler, Laura Benedicte Petersen, Nikoline Kern, Siv Werner, Ulrik Nørgaard / NXT

Coverfoto: Stine Skøtt Olesen

Art Direction og grafisk tilrettelæggelse: Stine Skøtt Olesen / NXT

Papir: Recystar Nature
100% genbrugspapir

Trykkeri: Scandinavian Book Group

Miljømærket tryksag 5041 0826

TRYK MED ANSVAR

NCC – 125 år stærk
Magasin #01

LEDER

Hvis ikke det kan bygges, kan det kun drømmes

Fundamentet til NCC Danmark blev lagt helt tilbage i 1901 med etableringen af ingeniør- og entreprenørfirmaet Rasmussen og Schiøtz. Hvorfor er det vigtigt for os her 125 år senere?

Det er det, fordi vi som branche skal kende vores historie og vores betydning for det Danmark, der er i dag. Det moderne Danmark kunne ikke være skabt uden byggefolket, og det at være bygmester er i dag en helt anden, kompleks opgave end dengang.

NCC hviler på skuldrene af denne udvikling, og det er en historie, vi ofte glemmer at være stolte af midt i arbejdet med den næste opgave. Den næste store udfordring. Den næste risiko, vi har fået ansvaret for.

Foto: Jonathan Grevsen

Faglig stolthed ligger i vores DNA

Det er fantastisk at tænke tilbage på, hvordan jeg som helt ung trådte ind i entreprenørverdenen og mødte en kæmpe gruppe af hærdede og dedikerede byggefolk. Det var meget respektaftvingende!

Stemningen var det, man nok i dag ville kalde rå, men hjertelig, meget hierarkisk og ikke mindst udtryk for en livsstil. Prestige og status gemte sig i erfaring og robusthed og i nedarvede fortællinger om tidligere tiders bedrifter. Det var i høj grad håndens arbejde, der mødte de udsendte fra kontorerne, og oversættelsen herimellem rummede nøglen til succes.

Måske har det været afgørende for vores lange historie og stærke udvikling, at vi både i Danmark og Sverige altid har haft en veludviklet ingeniørtradition, og at vi har været i stand til at gribe bygherrernes og arkitekternes visioner, også selv om oplægget langt fra altid har været bygbart!

Den lange historie er vores styrke

Det, der adskiller vores fag fra det meste andet, er det fysiske arbejde og kontakten med vind og vejr. Man kan godt flytte en stor del af det tekniske og forberedende arbejde over i den digitale verden, men i sidste ende er det i evig respekt for den kraft, der styrer vores hverdag – nemlig tyngdeloven.

Vi er begyndt at bygge højere i Danmark og ikke mindst hurtigere, hvilket har lagt helt nye dimensioner til maskinpark, kraner og planlægning – og dermed også til faglighed og uddannelse. Den øgede kompleksitet stiller højere krav til samarbejdsevnerne mellem de forskellige fag og grænseflader end nogensinde før. Kombinationen af grundighed i de indledende faser og folkenes erfaring ude på pladserne i NCC gør os heldigvis i stand til at udnytte materialernes vægt og indbyrdes forhold og finde den rette balance.

Det slår mig stadigvæk, hvordan den gamle og nedarvede respekt og viden om byggeriets grundregler, bevægelsen rundt på en byggeplads og blikket for det samlede projekt er helt afgørende for slutresultatet.

Foto: Jonathan Grevsen

NCC – 125 år stærk

De næste 125 år

Hvad er det så, vi kigger frem imod, når det gælder vores fag og vores virksomhed? Jeg vil begynde med at fastslå, at byggeri og anlæg aldrig har været vigtigere, end det er nu. For hvis ikke vi kan udføre tingene i praksis, kan vi ikke tilpasse os de enorme udfordringer, vi står over for som samfund, og som vores politikere og planlæggere ønsker og forventer bliver ført ud i livet.

Jeg er stor fan af vores budskab om at gøre selv det mest komplicerede muligt at bygge, for det er det, der forventes af en virksomhed af vores størrelse med den samlede erfaring og historie, vi har.

Det er også det, der skal sikre vores fortsatte succes, og derfor skal vi blive ved med at holde fast i vores værdier og opbygge ny viden. Men vi skal også erkende, at den entreprenørverden, jeg trådte ind i, er forandret grundlæggende, når det gælder bemandingsstruktur og omgangstone.

Hvis ikke vi evner at få nutidens unge, ikke mindst kvinderne, til at træde ind i vores verden, kan vi ikke give vores virksomhed videre, for byggeri og anlæg er i høj grad en mesterlære, der opsamles på pladserne og mellem kollegerne i en meget travl hverdag.

Fremtiden bygges og anlægges i sidste ende af mennesker og af vores evne til at give erfaringen videre. Vores viden og måde at omgås hinanden på er kernen i vores konkurrencekraft!

Med det fundament, vi har i dag, har vi styrken til at være med til at klare de ressource- og sikkerhedsmæssige udfordringer, samfundet har så hårdt brug for at få løst, og som vil blive efterspurgte i stor skala. Præcis som vi har været med til det lige siden det moderne Danmarks grundlæggelse og opbygningen af velfærdssamfundet, hvor anlæg, byggeri og ingeniørkundskab har spillet en central rolle.

Velkommen til et historisk år med fortællinger om vores fælles arv og alt det, vi skal bygge videre på!

God læselyst.

Lars Erik Scheibel
Direktør, NCC Building DK, NCC Building Nordics

NCC – 125 år stærk Magasin #01

Det første sjak

Foto: Rasmussen & Schiøtz / NCC arkiv

ÅBOULEVARDEN 1901
Et af de allerførste Rasmussen & Schiøtz-sjak fotograferet på Godthåbsvej i 1901. Jord- og betonarbejderne holder pause i kloakarbejdet til ære for fotografen.[1]

1: Ej ord, men handling. 100 års entreprenørhistorie. NCC Danmark, 2001, af Jacob Bjerg Møller

NCC – 125 år stærk
Magasin #01

”Ej ord, men handling”

Ordene blev gennem generationer kendetegnet for Rasmussen & Schiøtz. Sætningen udtrykte en kultur, hvor faglighed, nytænkning og resultater talte højere end store ord. Da NCC i 1996 overtog den danske entreprenørvirksomhed, fulgte denne kultur med. Historien om NCC Danmark begynder derfor ikke med en fusion, men næsten hundrede år tidligere – med to unge ingeniører, der ville bygge Danmark på en ny måde.

Foto: Rasmussen & Schiøtz / NCC arkiv

Rasmussen & Schiøtz anlæg i Sydhavnen i 1927.

September 2026

NCC – 125 år stærk Magasin #01

Fra pionerer til nordisk styrke

Historien om Rasmussen & Schiøtz
– og vejen til Nordic Construction Company Danmark

Eiffel viste vejen

Ved begyndelsen af det 20. århundrede var Danmark i hastig forandring. Industrialiseringen skabte nye fabrikker, jernbanerne bandt landet sammen, og København voksede langt ud over sine gamle volde. Overalt var der behov for boliger, havne, broer og tekniske anlæg.

I 1901 grundlagde ingeniørerne **Niels Rasmussen** og **Holger Schiøtz** firmaet Rasmussen & Schiøtz (R&S). De tilhørte en ny generation af ingeniører, som så byggeriet som mere end godt håndværk. For dem handlede det om at kombinere teknisk viden, nye materialer og systematisk planlægning, så byggeriet kunne løse opgaver, der tidligere havde været utænkelige. Meget inspiration kom fra tidens fascination af ingeniørkunst der blandt andet kom til udtryk på verdensudstillingerne i Paris i 1889 og 1900 med Eiffeltårnet som et monumentalt værk.

Den tilgang kom til at præge virksomheden gennem hele dens historie. R&S fulgte ikke blot udviklingen – virksomheden var med til at drive den i Danmark.

Innovation som fundament

Fra begyndelsen søgte R&S nye løsninger, hvor andre holdt fast i de kendte.

Virksomheden var blandt de tidlige danske pionerer inden for **jernbeton**, som omkring århundredeskiftet revolutionerede byggeriet. Kombinationen af stål og beton gjorde det muligt at bygge stærkere konstruktioner med større spændvidder og længere levetid. Betonarbejderne ved Nørreport og tunnelen fra Hovedbanegården var blandt de projekter, der viste mulighederne i den nye teknik.

Samtidig var R&S blandt de første til at omsætte ny teknologi til praktiske løsninger. Moderne **sanitære installationer** blev en naturlig del af både nye byggerier og den eksisterende bygningsmasse, mens bitumenbaseret **asfalt** banede vejen for mere holdbare vejbelægninger.

Den mest vidtrækkende nyskabelse var dog måden at organisere byggeriet på. R&S samlede tidligt projektering, planlægning og udførelse under ét ansvar – en arbejdsform, der senere blev kendt som **totalentreprise**. Tankegangen var enkel: Når alle kompetencer arbejdede mod samme mål, blev resultatet bedre.

Det var ikke blot nye materialer, virksomheden introducerede. Det var nye måder at tænke byggeri på.

Med til at bygge velfærdsstaten

I takt med at Danmark udviklede sig, voksede R&S med opgaven.

Efter Anden Verdenskrig blev bygge- og anlægsbranchen en af motorerne bag velfærdssamfundet. Nye boligområder skød op omkring byerne. Hospitaler, skoler, universiteter og industrivirksomheder blev opført over hele landet, mens broer, havne og veje bandt Danmark tættere sammen.

R&S var blandt de entreprenører, der var med til at opbygge det moderne Danmark. Gennem årtier deltog virksomhedens ingeniører, funktionærer og håndværkere i nogle af tidens mest krævende bygge- og anlægsopgaver. Projekterne ændrede sig, teknologien udviklede sig, men målsætningen var den samme: Høj faglighed, ordholdenhed og ambitionen om at finde bedre løsninger skulle ligge til grund.

R&S blev samtidig kendt som en skole for dygtige ingeniører og ledere og mange i den danske bygge- og anlægssektor har været igennem dets uformelle akademi og arbejdet videre hos både konkurrenter og bygherrer.

En branche i forandring

Fra 1970'erne blev byggebranchen stadig mere international. Opgaverne voksede i størrelse, kravene til teknologi og kapital steg, og de største entreprenørvirksomheder begyndte at samle sig i større koncerner.

Udviklingen var tydelig over hele Norden. Kunderne efterspurgte virksomheder, der kunne levere komplette løsninger på tværs af byggeri, anlæg og infrastruktur, og som havde styrken til at gennemføre projekter over flere år.

Det var baggrunden for, at svenske NCC i 1996 overtog R&S og fusionerede flere andre virksomheder ind i den danske del af koncernen.

Fundamentet for NCC Danmark

Da NCC trådte ind på det danske marked, overtog man altså næsten 100 års erfaring, stærke kunderelationer og en virksomhedskultur, hvor innovation og ingeniørfaglighed var en naturlig del af hverdagen.

R&S blev fundamentet – og i de følgende år blev andre stærke virksomheder blandt andet Armton, Superfos Construction og Phønix – en del af NCC Danmark. Tilsammen blev skabt en virksomhed med rødder i dansk byggetradition og med styrken fra en nordisk koncern.

Historien fortsætter

I år markerer NCC 125 år med danske rødder og 30 år som en del af NCC-koncernen.

På byggepladserne er materialerne blevet mere avancerede, maskinerne kraftigere, arkitektur og projektering digitale og projekterne langt mere komplekse, end Knud Rasmussen og Carl Schiøtz nogensinde kunne have forestillet sig i 1901.

Men én ting er den samme. Troen på, at udvikling skabes af mennesker, der tør tænke nyt – og omsætte idéer til virkelighed. Det var den tanke, der skabte Rasmussen & Schiøtz.

Og det er den tanke, NCC Danmark bygger videre på!

Fire idéer, der flyttede byggeriet

JERNBETON
Rasmussen & Schiøtz var blandt pionererne i anvendelsen af armeret beton i Danmark og bidrog til at gøre materialet til en ny standard i byggeriet.

ASFALT
Virksomheden var blandt de første til at arbejde med bitumenbaserede belægninger, som blev grundlaget for moderne vejbygning.

SANITET
Moderne vand- og kloakinstallationer blev en naturlig del af virksomhedens byggerier og løftede boligstandarden markant.

TOTALENTREPRISE
Ved at samle projektering og udførelse under ét ansvar var virksomheden med til at udvikle den arbejdsform, som i dag kendes som totalentreprise.

Kildehenvisning: *Ej ord, men handling. 100 års entreprenørhistorie.* NCC Danmark, 2001, af Jacob Bjerg Møller.

Foto: Rasmussen & Schiøtz / NCC arkiv

September 2026 11

PERSPEKTIV

De første 10 år af NCC Danmark

Da Søren Ulslev blev administrerende direktør i 2001, var NCC Danmark stadig ved at finde sin form efter fusionen mellem svenske NCC og danske Rasmussen & Schiøtz. Byggeriet buldrede derudad og en stadig mere professionel byggebranche stillede nye krav til både ledelse, organisation og samarbejde. Samtidig skulle det nye samlede NCC finde fælles fodfæste. Kulturen skulle formes, værdierne omsættes til praksis, og medarbejdere fra forskellige traditioner samles om en fælles retning.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Som administrerende direktør fra 2001 til 2006 stod Søren Ulslev midt i den udvikling. Vi har spurgt ham, hvordan han ser tilbage på en helt særlig periode i NCC's historie og i dansk erhvervsliv.

Spørger man Søren Ulslev, hvilke værdier og målsætninger der prægede kulturen i NCC Danmarks første år, er han slet ikke i tvivl.

–Det handlede først og fremmest om at skabe et fælles fundament på tværs af organisationen, og det skulle ikke være for kompliceret. Vi havde fire enkle, men ambitiøse mål: tilfredse kunder, kvalitet, arbejdsglæde og god indtjening.

Mange af de værdier, de formulerede dengang, kan han stadig genkende i NCC i dag.

–Vi formulerede tre værdier som stadig gælder: ærlighed, respekt og tillid. Det skulle kunne mærkes i den måde, vi ledede virksomheden på, og samarbejdede med hinanden – og ikke bare være tomme ord på et stykke papir. Jeg har altid ment, at mennesker skal behandles med respekt. Om du er funktionær eller arbejder ude på byggepladsen med jord på støvlerne, gør ingen forskel.

Søren Ulslev slår fast, at der i det hele taget blev arbejdet meget bevidst med værdier i hans tid i NCC. Især ét begreb er blevet et nøgleord gennem hans karriere:

–Ordentlighed har altid været helt centralt for mig. Man kan være nødt til at træffe svære beslutninger, men man skal gøre det på en ordentlig måde. Det gælder både over for kunder, samarbejdspartnere og medarbejdere.

Mens man i NCC Danmark arbejdede på at skabe en fælles kultur og identitet efter fusionen inden for murene, ændrede omgivelserne sig hastigt udenfor. De første år af 00'erne var præget af højkonjunktur, voksende byer og en byggebranche i hastig udvikling. Søren Ulslev husker perioden som en tid, hvor både NCC og resten af branchen tog et skridt i en mere seriøs retning.

–I begyndelsen af 00'erne så vi en markant professionalisering af branchen. NCC og Rasmussen & Schiøtz havde længe arbejdet professionelt, men nu begyndte hele branchen at bevæge sig i den retning. Der kom mere fokus på ledelse og kompetenceudvikling, fortæller Søren Ulslev.

Dette satte nødvendigvis sit præg på de interne linjer og på de mennesker, der var ansat på tværs af organisationen.

–NCC har været med til at sætte standarder på flere områder, og gennem årene har virksomheden været en storleverandør af ledere til resten af branchen. Mange af de mennesker, der i dag sidder i ledende stillinger andre steder, har på et tidspunkt været en del af NCC. Det er noget af det, der gør mig allermest stolt. Det er samtidig en stor glæde for mig, at jeg stadig møder tidligere medarbejdere, som fortæller, at de var glade for at arbejde i NCC. Det betyder faktisk mere end mange af de resultater, der står i regnskaberne.

Selvom Søren Ulslev ser tilbage på årene med stolthed, understreger han, at de værdier og den kultur, som kendetegnede NCC Danmark i de tidlige år, ikke blev skabt af én person alene.

–Noget af den kultur blev skabt allerede før min tid, men vi arbejdede målrettet for at føre den videre. Kaj Kristensen fortjener en stor del af æren! Han fik skabt en god dialog med svenskerne og formåede at føre virksomheden sikkert ind i Danmark. Det var en stor forandringsproces, men den blev håndteret på en måde, som skabte stabilitet, bemærker Søren Ulslev.

Når han i dag skal sætte ord på det vigtigste, han tog med sig fra årene i NCC, handler det i sidste ende om relationer og den måde, man indgår i samarbejde med andre mennesker på.

–Det, du giver, får du ti gange igen. Det gælder både i forhold til medarbejdere, kunder og samarbejdspartnere.

Afdelingsmøde i 1990'erne

Studietur til Sydney i 2005
med "Danske shoppingcentre"

Besøg hos datterselskabet "Permagreen"
i Nuuk i Grønland i 2005

Foto: Søren Ulslev

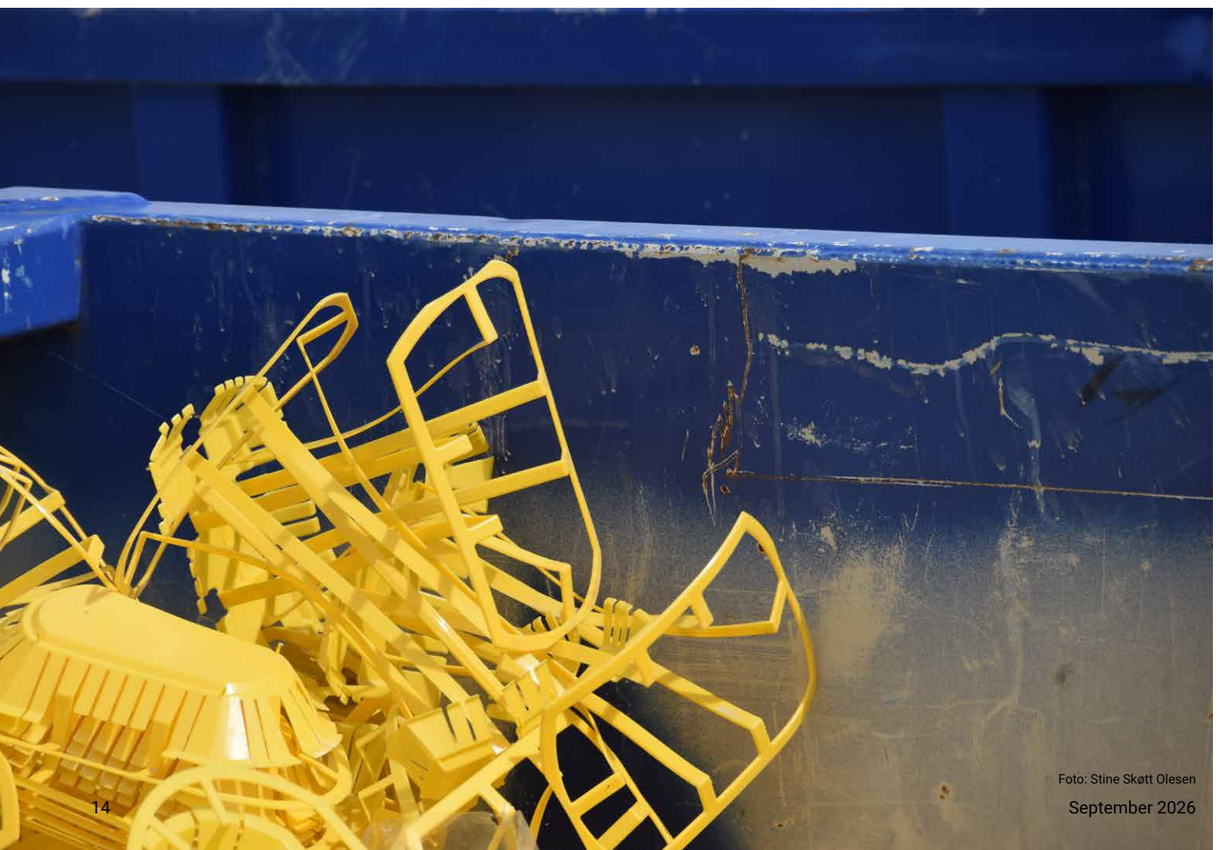
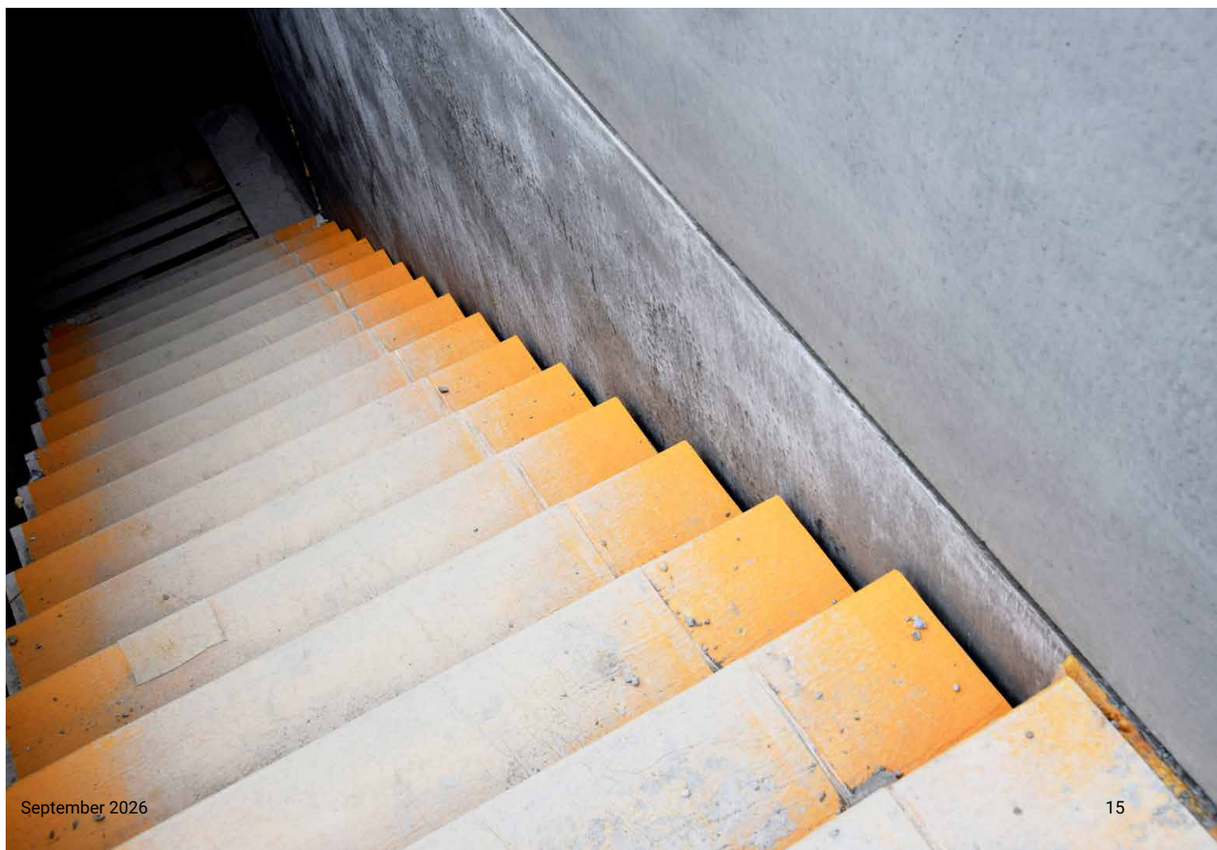

Foto: Stine Skøtt Olesen

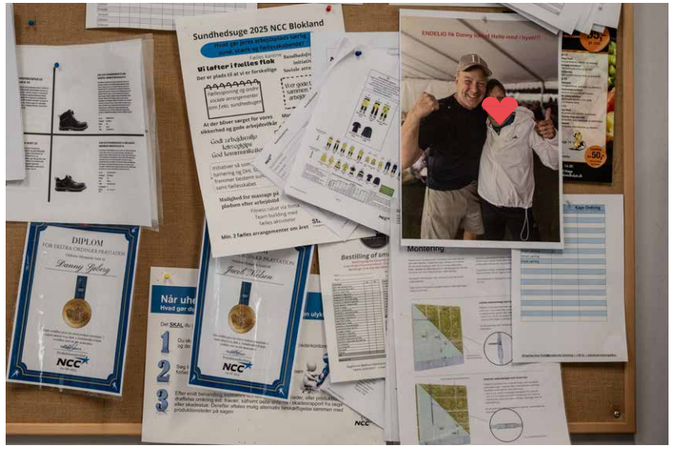
Danny Sjøberg

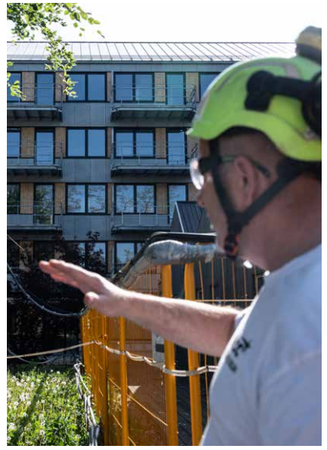
Jeg hedder Danny Sjøberg, jeg er tømrer, og det har jeg været i 40 år – 11 af dem hos NCC. Derudover er jeg mentor i "storebrorordningen", AMR på Blokland og bestyrelsesmedlem i NCC.

Hvad kan du bedst lide ved dit job?

–Det bedste er friheden og kollegaerne. Jeg elsker, at man ikke er låst inde ét sted, men er ude og skabe noget sammen med andre mennesker. Langt de fleste er virkelig nogle fede typer, men jeg har mødt folk i alle skalaer. Det synes jeg faktisk er et kæmpe plus! Vi kan være meget forskellige som mennesker, men alligevel tænke ens, når det handler om at bygge. Det er ret fascinerende, at vi altid samles om det fælles mål. Og så betyder det meget for mig at arbejde et sted, hvor man kan tale frit fra leveren og møde hinanden med respekt.

Hvad er noget værdifuldt, du har lært hos NCC, som du ikke havde forventet?

–Vi lærer fiduser af hinanden hele tiden! Men det overrasker mig jo ikke... Et eksempel på noget, jeg ikke havde forventet er, at jeg sidder med i NCC's "Grøn gruppe". Der gik det virkelig op for mig, hvor mange dygtige mennesker der arbejder med alt fra affaldssortering til CO_2-beregninger og eldrevne maskiner. Hvis man tror, at grøn omstilling bare er noget, vi snakker om, vil jeg bare sige: De har sgu styr på deres ting! Det er virkelig fedt at opleve, hvor dygtige vores folk er på det område. Jeg har også lært, hvor stor forskel selv små ting kan gøre i praksis – for eksempel korrekt affaldssortering på byggepladsen. Det har givet mig en større forståelse for, hvor vigtigt det bliver i fremtidens byggeri.

Hvornår har du sidst følt dig stolt over at være en del af NCC?

–Der skal meget til at gøre mig stolt, men noget af det, der virkelig gav mig den følelse, var, da Lars Scheibel trådte til og gjorde det klart, at her lægger vi vægt på ordentlighed. Han sagde tydeligt, at arbejdskriminalitet er noget, vi er nødt til at gøre op med. Det gjorde indtryk på mig, at man ikke bare pegede fingre, men faktisk gik ind i samarbejder med blandt andre 3F og tog dialogen seriøst. Jeg deltog selv i høringen på Christiansborg om emnet, og det var en af de dage, hvor jeg gik hjem og tænkte: Det er fedt det her, det er fandme ordentligt. Det er jeg glad for at være en del af.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Hvornår oplevede du sidst, at en kollega udfordrede din måde at tænke på, og hvad lærte du af det?

–Det er faktisk lærlingene, der udfordrer mig mest – også på den gode måde. Det er ingen hemmelighed, at skellet mellem mig og de unge bliver større og større. Det sætter nogle krav til mig, at jeg skal følge med, og nogle gange må stoppe op og tænke: Hvad er det egentlig, de mener? De unge har brug for mere feedback, end vi havde dengang, jeg selv var lærling. Hvis ikke vi fik skældud, så tænkte vi, at det gik fint. I dag vil de gerne vide, om de gør det godt – og i det hele taget have mere dialog – og det kræver, at jeg er god til at kommunikere og forklare tingene ordentligt. For mig er det super vigtigt at tage godt imod de unge, så de føler sig trygge. Hvis du kan det, og det er on-going, så får de en læretid hos NCC, som er helt fantastisk. Vi får meget mere ud af dem, og de lærer meget mere. Men man skal nok passe på med at låse folk fast i generationer: Vi er nødt til at se mennesket først. Nogle skal have tingene forklaret på én måde, andre på en helt anden, uanset hvilken alder man har. Derfor er det enormt vigtigt at kunne møde folk forskelligt og forstå, hvad den enkelte har brug for, for at trives.

Hvis du kunne opfinde ét værktøj eller én maskine, der ikke findes endnu, hvad skulle den kunne?

–Jeg kunne virkelig godt tænke mig et exoskelet, som man bare tog på ligesom en jakke, og som kunne løfte 70 procent af vægten for én. Der findes allerede noget, der minder lidt om det, men det virker ikke godt nok endnu. Efter mere end 40 år som tømrer kan man godt mærke kroppen, og det er især de tunge løft, der slider. Der sker heldigvis meget med hjælpemidler i branchen, men det personlige løft mangler stadig. Hvis man kunne gøre det ordentligt, ville det være en kæmpe gevinst – især for os, der har været i faget længe.

Er der et projekt, du har været med til, som du peger på hver gang du kører forbi det?

–Ja, der er flere. Men hvis jeg skal pege på ét byggeri, så er det transformationen af det gamle B&W-hovedsæde på Amager, også kaldet Ørkenfortet, som i dag er hotellet NH Collection. Det var et virkelig vildt projekt med kompliceret byggeri og meget lidt plads, så logistikken skulle bare spille fuldstændig. Jeg blev imponeret over, hvor godt det hele var planlagt af kollegaerne hjemme på hovedkontoret, og hvor stærkt samarbejdet på stedet fungerede. Det er sådan et byggeri, jeg stadig peger på, når jeg kører forbi, fordi jeg tænker: Det dér har vi bygget.

Hvad ville du bygge, hvis du fik helt frie hænder – hvad er dit drømmeprojekt?

–Som tømrer tror jeg, at mange ville forvente, at jeg ville bygge noget i træ, men faktisk ville jeg allerhelst bygge et kæmpestort orangeri hjem til mig selv. Så skulle jeg være omgivet af afrikanske skærmliljer og citrontræer. Jeg er lidt af en havenørd i min fritid og elsker at tage rundt og besøge gamle haver og orangerier. Det er fantastisk!

Mette Friis Nielsen

Jeg hedder Mette Friis Nielsen og er senior udviklingschef i byggeri Vest. Jeg har været ansat i NCC siden 2012.

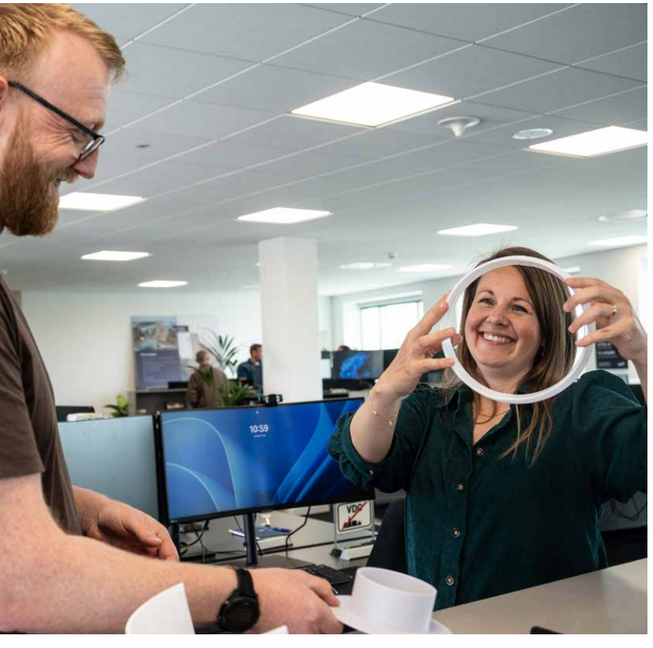
Hvornår vidste du, at byggebranchen var noget for dig?

–Jeg kan huske, at jeg tilbage i 9. klasse lavede en større skriftlig opgave, hvor jeg beskrev verdens syv vidundere. De her bygningsværker fascinerede mig dybt, og at vi mennesker, har været i stand til at skabe dem. Tag for eksempel pyramiderne, hvor jeg undrede mig over, hvordan de fik alle de tunge sten placeret oven på hinanden. Det må have været ekstremt vanskeligt og uden alle de hjælpemidler, som vi kender i dag. Den fascination åbnede mine øjne for byggebranchen. Først troede jeg, at jeg ville være arkitekt, men fandt senere ud af, at det ikke var det rette for mig, og valgte i stedet ingeniørvejen. Men arkitekturen, som en del af vores kulturarv, fascinerer og interesserer mig stadig.

Hvad kan du bedst lide ved dit job?

–Jeg arbejder ikke så tæt på projekterne i den forstand, at jeg sidder med fingrene nede i, hvordan vi løser detaljerne. Det, som jeg bedst kan lide ved mit job, er nok nærmere de mere bløde parametre, altså menneskevinklen, det strategiske og psykologiske, som hele tiden er på spil i en virksomhed som vores. Mine opgaver er mere *rundt* om selve projekterne. Jeg driver blandt andet én af vores taskforces, hvor vi vidensdeler, udvikler kompetencer, målretter vores arbejde mod kunderne, så vi kommer til at stå stærkere i et bestemt marked.

Hvis du skulle fremhæve en kollega, der har lært dig noget nyt eller givet dig et godt råd, hvem ville det så være?

–Da jeg var yngre og arbejdede med tilbud, havde jeg en tilbudschef, som sagde: *"I NCC ved vi alting, vi skal bare vide, hvem vi skal spørge!"* Det har virkelig hængt ved hos mig. Jeg behøver ikke at vide det hele selv. Det er der ikke nogen, der gør. Det handler om at huske at række ud til dem, der kan give mig den viden, som jeg mangler. NCC er ikke udelukkende en produktionsvirksomhed. Vi er en videns- og produktionsvirksomhed, og det er det, som vi differentierer os på. Den tilbudschef, der gav mig rådet i sin tid, er fortsat min gode kollega og leder, Lars Ørvad Nielsen, og selvom jeg ikke ved, om han kan klare denne anerkendelse, så er det altså det råd, som popper op hos mig.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Hvad er den mest overraskende ting, du har lært hos NCC?

–Hvor stor en betydning det relationelle og forståelsen for kollegaer, kunder og rådgivere har. Hvorfor gør du, som du gør? Hvorfor siger du, som du siger? Det har overrasket mig, hvor stor betydning det har for rigtig mange af de ting, som vi arbejder med.

Jeg troede, at jeg skulle være ingeniør og lave ting i regneark med to streger under, men det er faktisk noget helt andet og mere udefinerbart, som har grebet mig. Det er nok også derfor, at jeg er endt med at være hende, der udvikler workshops og studerer teamteori. Jeg mener, at når der er gode relationer, tryghed og tillid i et team, så er det også der, udviklingen sker, og man tør byde ind og melde sig på banen. Én af vores *star behaviors* er *passion to perform*, og det kræver, at der er skabt tillidsfulde rum, der fremmer fagligheden i et team. Det har været meningsfuldt for mig at lære og nu beskæftige mig med.

Hvornår har du sidst følt dig stolt over at være en del af NCC?

–Jeg er stolt af vores omhyggelighed og lysten til at gøre det virkelig godt. Hvis jeg skal koble det med et bestemt projekt, så vil jeg pege på hotellet, Bassin Seven, som vi bygger nede på Aarhus Ø. I de helt tidlige faser sad vi og prøvede at finde ud af, hvilken tilbudspakke som vi skulle levere til bygherren. Jeg var med til at samle trådene og få vores visioner beskrevet. Jeg plejer at joke med, at jeg har de reneste sikkerhedssko i huset, for jeg kommer desværre ikke så meget på vores byggepladser, men i marts måned siden var der familiedag på hotelprojektet. Det var fedt at have sine børn med og vise projektet frem, og jeg er stolt over at have bidraget til fundamentet for det gode samarbejde mellem NCC og bygherre.

Hvis du skulle beskrive arbejdskulturen hos NCC, hvilke ord ville du så sætte på den?

–Det er svært at sige med få ord, men det handler mest om fællesskabet. Alt, hvad vi laver, er skabt af flere mennesker og fagligheder, og det kan jeg enormt godt lide.

Og så er der det med, hvor lang tid folk er hos NCC. Vi har kollegaer, der har fejret 25- og 40-års jubilæum. Jeg har lagt mærke til, at de yngre, vi ansætter, også har lang levetid her, selvom man snakker om, at de yngre generationer laver flere jobhop. Jeg tror, det handler om, at vi har en god kultur, hvor man kan udvikle sig både menneskeligt og fagligt.

Hvad gør du for at koble helt af, når arbejdsdagen er slut?

–Jeg har tre børn, så det er nemt at få tiden til at gå, og vi har en stor grund med masser af havearbejde, som jeg også nyder. Derudover har jeg kastet mig over at lære at spille tennis. Det er vanskeligt, og noget som kræver rigtig meget øvelse. 10.000 slag, og så er man ved at have styr på det, har jeg hørt. Det er tredje sæson, at jeg går til tennistræning, så der er stadigvæk udviklingspotentiale, lad mig sige det sådan.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Desirée Verdier

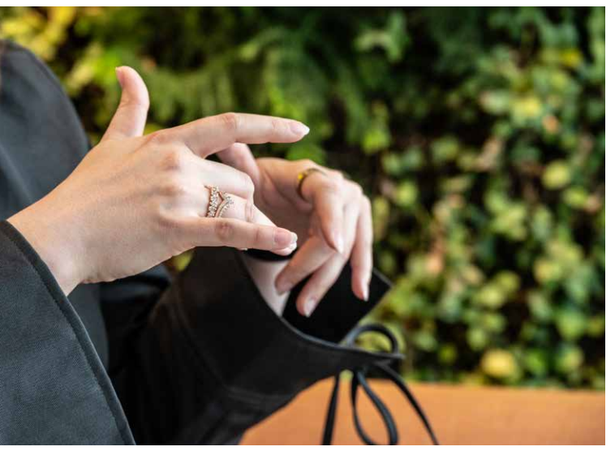
Jeg hedder Desirée Verdier og arbejder som produktionsleder i Infrastruktur. Jeg har arbejdet i NCC siden 2021.

Hvad drømte du om at blive som barn, og hvordan endte du hos NCC?

Det er en længere historie! Som barn gik jeg ikke og forestillede mig, at jeg skulle være entreprenør. Faktisk havde jeg en tanke om, at jeg ville være gartner. Men da jeg fandt ud af, at jeg er allergisk over for græs, var det ikke specielt en god idé. I folkeskolen var vi forbi EUX for at høre om de forskellige håndværksfag, og der tænkte jeg, at det lød som en spændende retning for mig. Efter en uges praktik kunne jeg mærke, at det ikke var helt dumt at være i byggeriet – men også, at jeg nok ikke er den, der skal stå med fingrene i mørtlen. På studiet tog jeg til et fag, der hed 'Byg & hyg', hvor vi fik lov til at lave tegninger og prøve at bygge en lille del af et hus. Der tænkte jeg: Det her er bare drømmen! Det skal jeg lave noget mere af. Derefter læste jeg en diplomuddannelse som bygningsingeniør på DTU og kom i praktik hos NCC. Og her har jeg været lige siden.

Hvad har du lært hos NCC, som du ikke havde forventet, du skulle vide noget om?

Jeg havde ikke forestillet mig, at det første, jeg kom ud at lave, skulle være jord og ledningsarbejde. I kraft af min uddannelse regnede jeg med, at jeg skulle lave ting over jorden – altså bygge i beton, stål og træ – men endte altså i stedet med anlægsarbejde. Derfor er jeg virkelig taknemmelig for, at der er så meget praksiserfaring og mulighed for at blive lært op i NCC. Det har været spændende og vildt fedt bare at få lov til at blive kastet ud i det og lære på den måde. Alle de forskellige ting, der skal hænge sammen i et byggeri, får man først rigtig en følelse for, når man kommer væk fra computerskærmen og ud og ser det i virkeligheden. Det er jo også ude på pladserne, at vi for alvor ser sammenkoblingerne og grænsefladerne mellem hinandens arbejde.

Hvis du skulle fremhæve en kollega, som har lært dig noget nyt, eller givet dig et godt råd, hvem skulle det så være?

Der er mange gode kollegaer! Men hvis jeg skal fremhæve én, må det være Kenneth Stange. Han har været viceprojektchef på alle de vandværker, NCC har lavet for HOFOR, og han har været den gennemgående person, som har haft historikken og læringen med hele vejen. Kenneth ved utrolig meget, især når det handler om at forstå grænseflader og holde overblik. Han har også stor praktisk erfaring og kender til alle de små detaljer, der kan opstå undervejs. Man kan altid vende udfordringer med ham, og han har været en rigtig god støtte. Hvis der opstår et problem, er han altid klar til at træde til, men han overtager ikke bare. Han giver plads til, at man selv får lov til at prøve først, samtidig med at han støtter én hele vejen. På den måde kommer man videre, lærer noget og får en god oplevelse ud af det.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Hvornår har du sidst følt dig stolt over at være en del af NCC, og hvorfor?

Det var nok, da vi byggede Asnæsværket for Ørsted. Vi var et blandet hold af folk, der havde været i NCC før, folk, der var helt nye, og folk, der havde været her tidligere og var kommet tilbage igen. Men det var et sindssygt godt hold, og der var virkelig den der følelse af, at vi byggede noget sammen, og vi sørgede for at have hinanden med hele vejen. Det synes jeg var super fedt. Samtidig havde vi en kæmpe opbakning fra både hovedkontoret og vores chefer. Det gode samarbejde på tværs af hele projektet betød rigtig meget.

Vi lavede også nogle ture og oplevelser sammen uden om projektet, hvor vi fik lov til at lære hinanden bedre at kende. Det er noget af det, jeg rigtig godt kan lide ved NCC. Selvom vi har forskellige afdelinger, så handler det ikke om 'din afdeling' og 'min afdeling'. Det er én samlet virksomhed. Vi skal selvfølgelig først og fremmest bygge, men det er faktisk også vigtigt at snakke sammen eller lave noget sjovt en gang imellem. Det kan være alt fra en fælles frokost til en tur ud og skyde efter lerduer. Det er alle de små ting, hvor man lærer hinanden bedre at kende, som gør, at man arbejder bedre sammen bagefter.

Hvad ville du selv bygge, hvis du fik frie hænder?

Så ville det være at bygge mit helt eget drømmeslot. Altså noget, der både er lidt gammeldags og hyggeligt, og som adskiller sig fra de store industribygninger, jeg normalt arbejder med. Det kunne være sjovt at arbejde med en bygning, der er lidt mindre firkantet. Noget med runde og organiske former, hvor man kan lege mere med udtrykket og arkitekturen. Når man arbejder med anlæg og infrastruktur, er det jo ofte meget industrielt, og meget af det, vi bygger, ligger under jorden. Det er spændende arbejde, men det er ikke altid noget, man kan vise frem på samme måde. Mine søskende, der ikke selv er i branchen, kan for eksempel godt undre sig over, hvad det egentlig er, jeg går rundt og laver, fordi jeg ikke altid kan pege på en bygning over jorden og sige, at den har jeg været med til at bygge.

Hvad er det vildeste, der er sket på en arbejdsdag?

Det er et godt spørgsmål, for der er sket mange spændende ting. Vi havde en meget stor brønd, der skulle leveres til et af de vandværker, jeg arbejdede på. Det var fantastisk at se, da den kom ud, fordi man bare stod der og følte sig som verdens mindste person ved siden af. Den var så stor, at man ville kunne danse rundt i den som en balsal!

Jeg har også stået for at planlægge dykkearbejde og fået en forståelse for, hvad det arbejde indebærer. Det er vildt imponerende, hvad dykkerne kan på områder, hvor sigtbarheden måske kun er 10 cm. Og det er ikke noget, vores anlægsafdeling beskæftiger sig særlig ofte med, så derfor gør det det ekstra sjovt at have været med til.

Hvis du skulle beskrive arbejdskulturen hos NCC, hvilke ord ville du så sætte på den?

Jeg vil helt sikkert sige, at vi har en god samarbejdskultur. Og så vil vi altid gerne gøre et godt stykke arbejde – vi vil gerne præstere og lave tingene sammen som ét hold på tværs af projekterne. Jo bedre et forhold vi har til rådgivere, bygherrer og kollegaer, jo federe er det for os alle sammen, og jo bedre resultater kan vi skabe. Det vil jeg kalde *venskabsånd*.

Det har også været rart at mærke, at alle generationer har taget godt imod én. Der er altid den der bekymring, når man kommer ud som nyuddannet ung kvinde i branchen, om hvordan man vil blive mødt. Jeg er blevet taget så godt imod hos NCC, og det er desværre ikke givet alle steder, selvom vi skriver 2026. Det synes jeg er et vigtigt perspektiv.

NØGLEPROJEKTER FRA NCC DANMARKS TIDLIGE ÅR

SCANDINAVIAN CENTER AARHUS

Scandinavian Center Aarhus er et arkitektonisk center, der byder på både kongres-, hotel- og erhvervsfaciliteter og boliglejemål. Centret er beliggende i hjertet af Aarhus tæt ved Musikhuset, Aros, Godsbanen og Rådhusparken.

Centret er tegnet af Friis & Moltke og opført i 1995.

Foto: Stine Skøtt Olesen

NCC – 125 år stærk Magasin #01

AARHUS

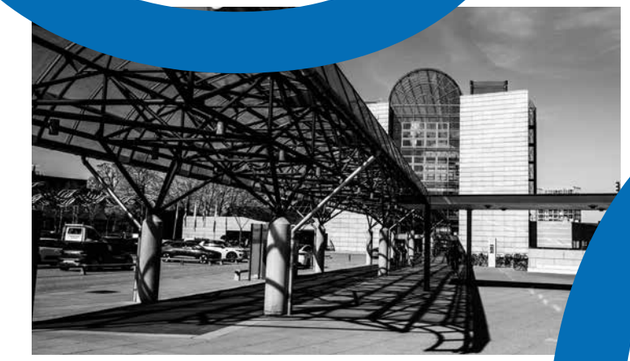
NCC – 125 år stærk

Magasin #01

1 Centret er disponeret omkring en glasoverdækket trappegade, der formidler det 11 meter høje niveauspring mellem forpladsen ved Musikhuset og Sonnesgade ved den nu nedlagte godsbanegård.

2 Den centrale trappegade løber skråt gennem byggeriet og er udstyret med gangbroer, elevatorer og grønne vækster. Den er overdækket af en buet rørkonstruktion med glasudfyldning.

3 Herudover er der som materialer bl.a. anvendt beton, gule sten, sort marmor, granit, aluminium og jatoba til parketgulve.

BYGHERRE
Interessentskabet af 23.12.91, dannet af ATP, Den Danske Bank, Kommunernes Pensionsforsikring A/S og Codan Forsikring A/S

OMFANG
45.000 m²

ARKITEKT
T. Skovgaard Sørensen A/S, Arkitekt Poul Andersen, FRIIS & MOLTKE Architects

LANDSKABSARKITEKT
Schønherr Landskab

ENTREPRENØR
NCC Danmark A/S

ØVRIGE SAMARBEJDSPARTNERE
Christensen & Hofmeister A/S

Byggeperiode: 1992-1995

Centret er tegnet af Friis & Moltke og opført i 1995. Oprindeligt var det planlagt som et eksklusivt shoppingcenter. De mange niveauspring gjorde dog centret mindre velegnet til traditionel butiksdrift med indkøbsvogne. I dag anvendes centret derfor hovedsageligt til erhverv, men den voksende interesse for området og de mange nye beboere omkring Margrethepladsen har skabt øget aktivitet gennem centrets 150 meter lange strøg. Centret rummer i dag blandt andet showrooms, fitnesscenter, privathospital og kongrescenter.

September 2026

NCC – 125 år stærk
Magasin #01

BISPEBJERG BAKKE

Skulpturelt boligbyggeri tegnet af billedkunstneren Bjørn Nørgaard. Opført for Haandværkerforeningen i København.

Bebyggelsen Bispebjerg Bakke i Københavns Nordvestkvarter består af 135 eksklusive lejeboliger fordelt på 11 huse – bygget med respekt for omgivelserne, udført i naturmaterialer og formgivet i hånden.

Projektet er fremkommet ved et partneringsamarbejde mellem bygherre, kunstner, arkitekter, ingeniør og entreprenør. Udførelsesteknisk er projektet unikt. Der er anvendt nye og tidligere uprøvede løsninger for at skabe den specielle bygning.

NCC opnåede den særlige ære at vinde årets arbejdsmiljøpris på dette projekt. Et af kriterierne var den specielle måde, samarbejdet med håndværkerne blev tilrettelagt på.

Projektperiode: 2004-2006

Foto: NCC

September 2026

1901

Jord- og betonarbejdere i et af Rasmussen & Schiøtz' sjak i begyndelsen af sidste århundrede. 10-12 timers arbejdsdage var almindelige om sommeren, seks dage om ugen. For en dagløn på godt to kroner. Til gengæld var de ofte arbejdsløse om vinteren.[1]

Anlægget af Køge-Ringsted-jernbanen, som Rasmussen & Schiøtz udfører i årene 1915-1917, er en stor opgave. Banen er 33,2 km lang, og af de tekniske specifikationer fremgår det, at den største stigning er 1:100 og den mindste kurveradius på fri bane er 410 meter. Jordarbejderne omfatter, som det er nævnt i vedstående kapitel, udgravning af 204.600 kubikmeter jord.[1]

1901: Rasmussen & Schiøtz blev grundlagt den 1. marts 1901 af civilingeniørerne Holger A. Schiøtz (1870-1931) og cand.polyt. Niels Rasmussen (1869-1937). grundlægges.

1914-18: 1. verdenskrig.

1915: Den nye grundlov gav danske kvinder stemmeret.

1917: Bolsjevikkerne indledte revolutionen i Rusland.

1919: 8 timers arbejdsdag.

1900-1920:
Nye byggemetoder med jernbeton, asfalt og moderne installationer vinder indpas.

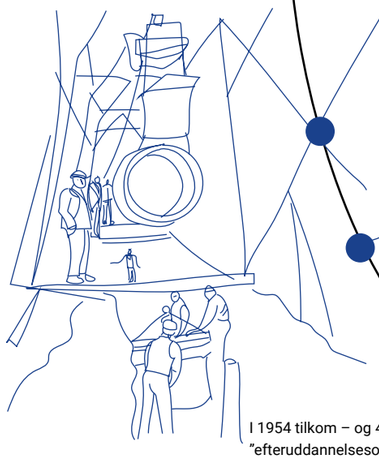
1925: Danmarks første byplanlov.

Motoriseringen kommer til Rasmussen & Schiøtz, da man den 1. maj 1927 ansætter den første chauffør – eller vognstyrer, som det hed dengang.[1]

Rasmussen & Schiøtz fortsatte i 1930'erne med at asfaltere de danske veje.

1939: Byggelov for staden København

1940-45: Danmark besættes (2. verdenskrig).

Med slutningen af 1940'erne begyndte et par årtier med udpræget grad af eksperimenteren – både med eksisterende og nye materialer og konstruktioner, såvel som med indretning og udførelse af etageboligbyggeri.

I 1947 oprettedes et selvstændigt ministerium: Boligministeriet, samme år startede Statens Byggeforskningsinstitut (SBI) sit virke.[4]

Efter krigen fik Rasmussen & Schiøtz mange opgaver for forsvaret. En af de største var anlægget Stevnsfortet. Dette arbejde betød bl.a., at der måtte graves tunneler ind i Stevns Klint.[1]

1947: Første Fingerplan for Storkøbenhavn.

1958: DASK (forkortelse for: Dansk Aritmetisk Sekvens-Kalkulator) var den første danskbyggede regnemaskine – en førstegenerationsdatamat.

Rørlægning af Kildeskovsrenden i Gentofte er et af de meget store kloakarbejder som Rasmussen & Schiøtz indledte i 30'erne og fortsatte med at arbejde på ind i 40'erne. Projekterne var med til at gøre Øresund meget renere.[1]

I 1954 tilkom – og 4 år frem fungerede – en "efteruddannelsesordning" med rationaliseringskonsulenter, som hjælp til byggeriets parter i den forestående ændring indenfor (bolig)byggeriet. I forbindelse med udsendelsen af BR-61 fremkom endnu et (2-årigt) efteruddannelsesinitiativ: en konsulentordning med det ene formål at undervise og rådgive i modulprojektering.[4]

1958: Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF), blev oprettet den 1. januar. Det skete efter seks lande (Frankrig, Vesttyskland, Belgien, Italien, Holland og Luxembourg) underskrev Rom-traktaten i 1957.

1992: FN's Klimakonvention om at stabilisere drivhusgasser (Riokonventionen) og FN's konvention om Biologisk mangfoldighed.

2026:
125 år med danske rødder. 30 år som NCC Danmark.

I 1991 blev lovkomplekset samlet i Planlægningsloven.[3]

1990'erne: Udtrykket IT (informationsteknologi) begynder at erstatte EDB.

1989: Berlinmuren faldt natten mellem den 9. og 10. november.

1990-1991: Oliekrise.

2002: EU's første bygningsdirektiv (EPBD) vedtages.

1978-1980: Oliekrise.

1973: To regionplanlove
1975: Kommuneplanloven
Byplanlovgivningen blev forenklet og moderniseret og nye begreber indført: by- og landzone, lokalplan, kommuneplan, regionplan og landsplan.[3]

1987: FN's Brundtland-rapport definerer hvad bæredygtig udvikling er.

1995: Bygningsreglementet blev ændret for at inkludere krav til tilgængelighed for handicappede.[2]

2006: Skærpede energikrav i bygningsreglementet (BR06).

Efter en folkeafstemning i 1972 blev Danmark medlem af EF fra 1973.

1996-99: NCC Danmark opstår gennem fusioner mellem entreprenørselskaberne Rasmussen & Schiøtz, Armton, Superfos Construction og asfaltfirmaet Phønix.

1977: Isoleringskrav i Bygningsreglementet (BR77).

1973-1974: Oliekrise

1969: Zoneplanlov.

1960'erne: Offentlige instanser og virksomheder tager EDB til sig. Det centrale CPR-nummer indføres i 1968 for at lette databehandlingen.

Endelig blev det almindeligt (og et krav i 1969), at også vinteren blev inddraget i byggeperioden.[6]

2006

Vendsysselværket var et af de virkeligt store projekter, som Rasmussen & Schiøtz gennemførte i 60'erne.

1964: Der indførtes MK-godkendelser for materialer og konstruktioner. I 1978 etableredes en tilsvarende ordning for vand- og afløbsmateriel – VA- godkendelser. Disse ordninger blev i 1991 videreført via EF- direktiv (nu EU-direktiv) i regi af ETA-Danmark.[5]

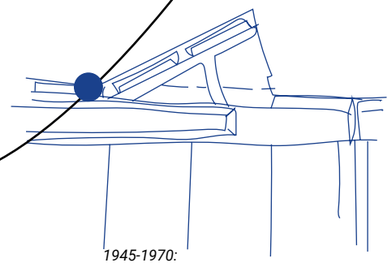
1962: Oms - omsætningsafgiften - introduceres.

Bilismen øgedes i 1960erne. Rasmussen & Schiøtz byggede motorvejsbroer på bl.a. Vestmotorvejen uden for København for at imødekomme behovet.[1]

1961: Det Første Bygningsreglement (BR61) blev indført for at sikre en minimumsstandard for byggeri i Danmark. Reglementet indeholdt krav til bygningers konstruktion, brandsikkerhed og sanitære forhold.[2]

Et af de store Rasmussen & Schiøtz-projekter fra de tidlige 1960'ere var opførelsen af H.C. Ørsted Instituttet. Der var store udfordringer i dette arbejde. Dels var tolerancerne i projektet meget små, så små at de i praksis ikke var til at overholde, og dels var der andre tekniske udfordringer for eksempel med de største af betonelementerne. Det var 24 meter lange forspændte T-plader til tag-konstruktionen, der blev leveret fra Skandinavisk Spændbeton. En ny type betonelementer dengang, og det var før dobbelt T-pladernes tid.[1]

1960: Første Landsbyggelov.

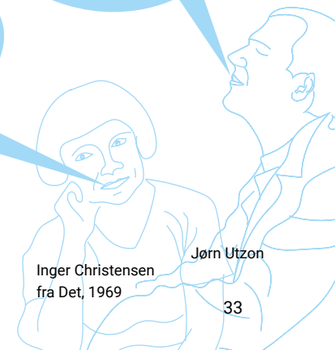

50érne og 60'erne: Shedtag-konstruktionen, som Rasmussen & Schiøtz første gang anvender i ATCO-projektet, er udviklet i samarbejde med firmaet V. Kann Rasmussen (nu VKR Holding), som producerer Velux-ovenlysvinduer.[1]

1945-1970:
Virksomheden bidrager til opbygningen af velfærdssamfundets boliger og infrastruktur.

Arkitektur handler om at skabe en menneskelig og venlig verden omkring os. Det er evnen til at forstå, hvilke omgivelser vi har brug for som mennesker.

Et samfund kan være så stenet, at alt er en eneste blok. [...] til nogen begynder at bygge en by der er blød som en krop.

Inger Christensen fra Det, 1969

Jørn Utzon

1 Ej ord, men handling. 100 års entreprenørhistorie. NCC Danmark, 2001, af Jacob Bjerg Møller
2 arkitektteam.dk/bygningsreglementet-en-historisk-oversigt/
3 lex.dk/Byplan_og_byplanl%C3%A6gning_-_byplanlovgivning
4 danskbyggeskik.dk/dyk-ned-i-historien/lovgivning-og-teknik/byggeteknik/teknisk-udvikling
5 danskbyggeskik.dk/dyk-ned-i-historien/lovgiv
6 danskbyggeskik.dk/dyk-ned-i-historien/lovgivning-og-teknik/byggeteknik/teknikker-og-materialer
7 gi.dk/media/2c3fhna1/dansk-byggeskik.pdf

GEMINI RESIDENCE

Projektet omfattede transformationen af de gamle frøsiloer på Islands Brygge til eksklusive luksuslejligheder med to, tre og fire værelser med tilhørende terrasse.

Byggeriet omfattede 84 boliger fordelt på otte etager, båret af de to gamle silo-konstruktioner med en diameter på 25 m. Der var et stort åbent atrium, med et oppusteligt plastkuppeltag.

Lejlighederne blev placeret uden på de to betoncylindere. Herved opstår nye fordele ved bygningerne som med ved glasvægge og en bred altan med glasværn får maksimal udsigt over havnen og byen. Begge silokerner blev dækket med en ny type klimaskærm udført i gennemsigtigt folie, hvorved der opstår et lobbyrum i hele bygningens højde, hvor beboere og besøgende kan bevæge sig op og ned.

Desuden er der kælder med 84 pladser gemt under det store træbeklædte ankomst-repos.

Projektperiode: 2003-2005

Foto: Stine Skøtt Olesen

September 2026

GLOSTRUP HOSPITAL

Total renovering af behandlingsbygning øst og vest samt dele af mellembygning.

Renoveringen omfatter bl.a. udskiftning af vinduer, udskiftning af alle tekniske installationer samt opbygning af nye moderne LAF-operationsstuer forberedt for brug af de mest moderne hjælpemidler inden for dette område. Herudover indrettes den eksisterende kapelbygning til genhusning for funktioner fra behandlings-bygning vest, således at hospitalet kan opretholde fuld drift i hele renoveringsperioden.

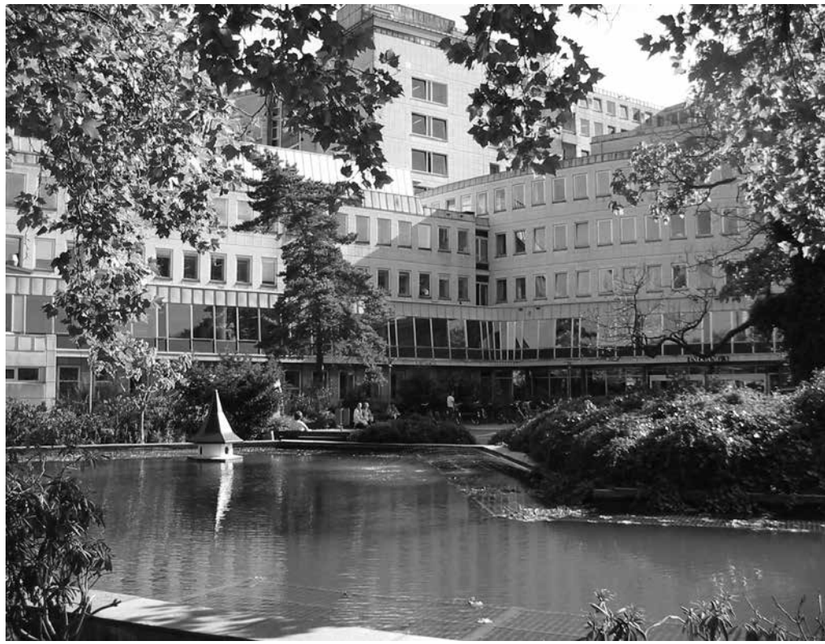
Projektet er gennemført i partnering, i tæt kontakt med bygherre og brugere. Projekteringen foregik på projektkontor på byggepladsen med henblik på styrkelse af samarbejdet, koordineringen og en dynamisk beslutningsproces i relation til de faktiske rammer i de eksisterende bygninger.

Projektperiode: 2006-2009

Foto: NCC

September 2026

NCC – 125 år stærk Magasin #01

LERSØGRØFTEN

Projektets formål er lukning af den åbne del af Lersøgrøften og etablering af bassin-kapacitet til opsamling af overløbsvand. Lersøgrøften håndterer 20.000 m3 i maksi-mal opstuvning og har en vandføringsevne på 15.000 l/s. Løsningen blev udviklet i samarbejde mellem parterne og omfatter specieldesignet rørelement og udførelses-metoder. Fokus i valg af metode var at forbedre drifts- og vedligeholdsomkostninger samtidig med en omkostningseffektiv udførelse.

Dimensioner: 3,15 x 4,6 x 3,15 m.
Vægt: 32 tons/styk.
Antal: 808. 4.700 m^3 armeret beton til bygværker

Projektperiode: 2005-2007

Foto: NCC

September 2026 37

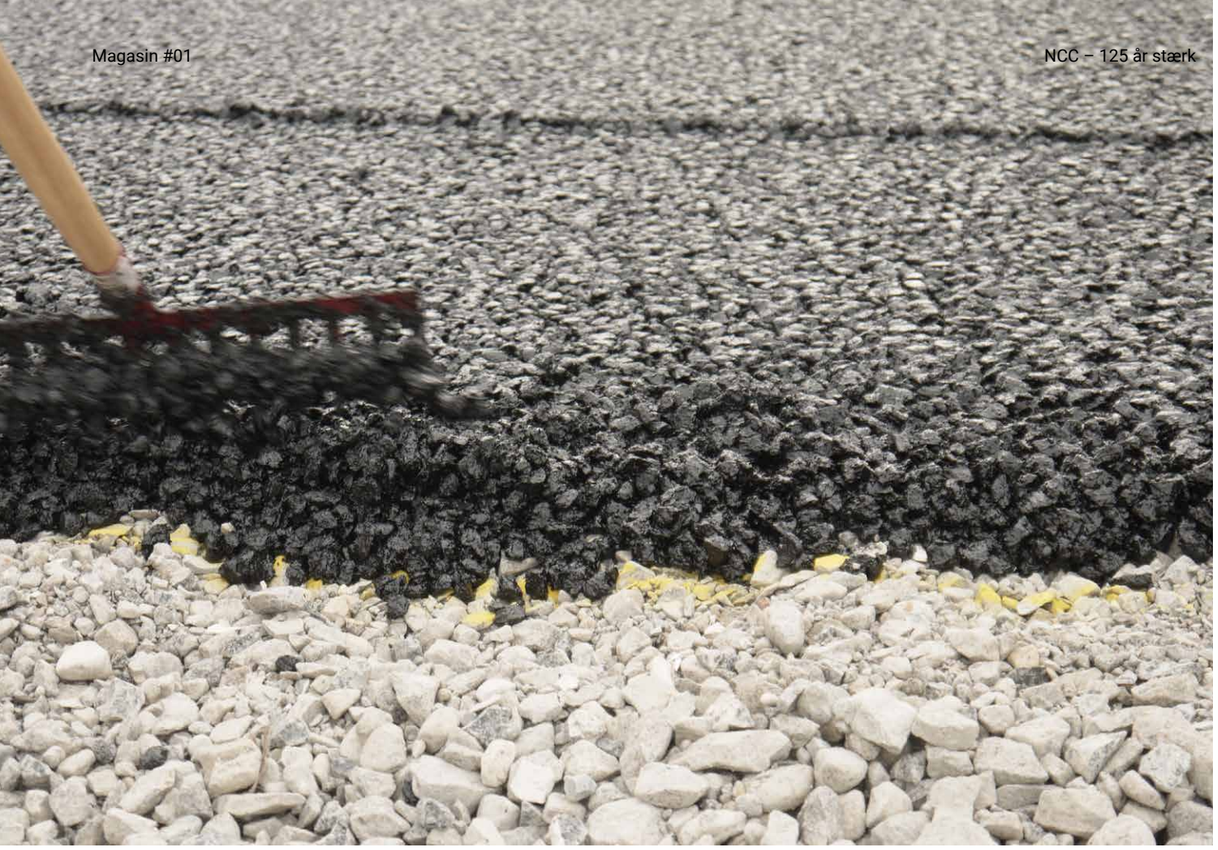
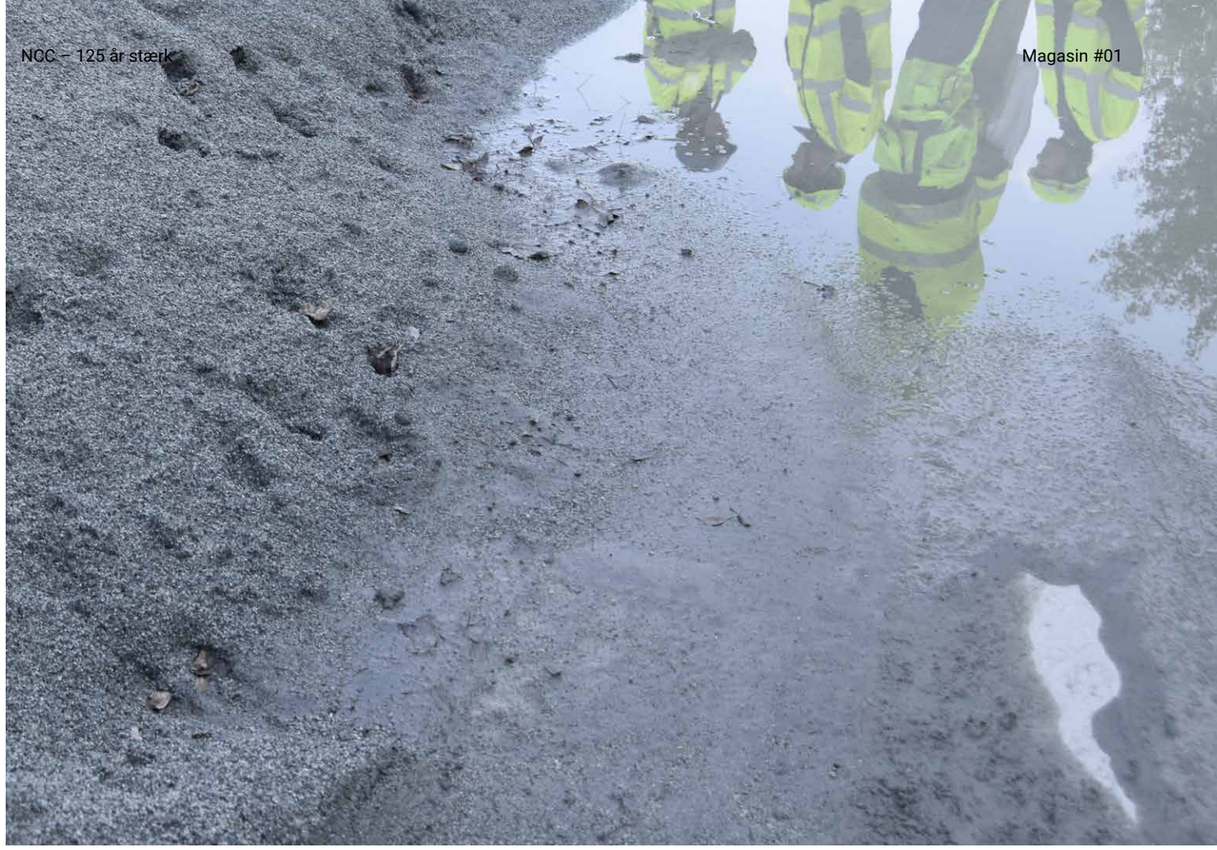

Foto: Stine Skøtt Olesen

NCC – 125 år stærk

Magasin #01

NCC – en datainformeret byggevirksomhed, del 1

Fra EDB til AI: Er data blevet byggeriets vigtigste råstof?

Da Annette Reintoft Eriksen begyndte sin karriere i NCC, var EDB noget, der foregik på store centrale systemer, og programmering krævede specialiseret viden. I dag taler byggebranchen om generativ AI, digitale tvillinger, robotter og data som en strategisk ressource. Det er en markant udvikling, som Annette, der i dag er digitaliseringschef og snart kan fejre 40-års jubilæum i NCC, har oplevet på tæt hold.

–Oprindeligt er jeg uddannet inden for EDB (elektronisk databehandling) med fokus på programmering i maskinkode. Det var trods alt efter hulkortenes tid, men i praksis handlede meget af arbejdet stadig om at oversætte analoge processer til digitale systemer. Når jeg ser tilbage på det i dag, føles det som en anden tidsalder.

I dag er digitalisering ikke længere et særskilt spor, men en integreret del af forretningen. For Annette handler det ikke om teknologi for teknologiens skyld, men om at bruge data og digitale værktøjer til at arbejde mere effektivt, træffe bedre beslutninger og dermed skabe værdi i projekterne og forretningen.

–Kombinationen af at være helt nede i maskinrummet på vores byggeprojekter suppleret med strategiske prioriteringer om at være en datainformeret virksomhed betyder, at vi får et mere faktuelt grundlag at træffe vores beslutninger ud fra. For nogle år siden hed det, at data er magt. Det ville jeg ikke kalde det længere, men data er vitalt for, at virksomheder kan udvikle sig.

Digital udvikling er ikke længere forbeholdt specialister

Udviklingen er siden tiden med EDB gået stærkt. Hvor digitale løsninger tidligere var forbeholdt en lille gruppe specialister, har nye værktøjer gjort teknologien mere tilgængelig. Det har i praksis demokratiseret adgangen til at udvikle digitale løsninger.

–Dengang fandtes der hverken apps eller de intuitive værktøjer, vi tager for givet i dag. Nu kan medarbejdere selv bygge løsninger, automatisere processer eller udvikle apps uden nødvendigvis at kunne programmere. Med værktøjer som *vibe coding, Power BI* og de nye AI-løsninger flytter grænserne sig hele tiden. Som jeg ser det, er kompetenceudvikling i dag drevet af nysgerrighed og interesse lige så meget som af formel uddannelse. Resultatet er, at vi ikke længere er begrænset til blot at tænke i hyldevarer.

Del 1
ANNETTE
REINTOFT
ERIKSEN

Del 2
KRISTIAN
MOURIDSEN

Foto: Stine Skøtt Olesen

September 2026

Fælles standarder er en forudsætning

Men digitalisering handler ikke kun om nye værktøjer. I byggebranchen er fælles standarder og et fælles sprog mindst lige så afgørende, hvis data og digitale arbejdsgange skal fungere på tværs af projekter og samarbejdspartnere.

–Standardisering er noget af det, der kan rykke branchen allermest. Men selv i et lille land som Danmark har vi forskellige standarder for at klassificere vores bygningsdele. Så bare det at finde ind til samme sprog og definitioner tager tid. Alle skal være enige om at implementere en fælles standard. Derfor handler digital udvikling for Annette ikke nødvendigvis om at være først med det nyeste.

–Det kan være svært at være *first mover*, fordi en succesfuld implementering afhænger af, at vi har hele holdet med – bygherre, ingeniører, arkitekter og øvrige samarbejdspartnere. Et godt eksempel er branchens adaption af 3D-modellen, der har været en sej fødsel. Vores vigtigste opgave er derfor at balancere nysgerrighed og innovation med en pragmatisk tilgang til nye teknologier.

Fra AI-billedgenkendelse til murerrobotter

På den digitale scene i byggebranchen bevæger udviklingen sig i forskellige tempi.

–De værktøjer, der kan bruge 3D-modellerne aktivt, er noget af det, der går rigtig stærkt. Vi kan i dag sammenstille en 3D-model med AI-billedgenkendelse og holde den op imod en tidsplan eller bruge den i kvalitetssikringen. Det er noget, der rykker. Derudover følger hele automatiseringsagendaen, hvor AI kan bruges til noget af rugbrødsarbejdet.

Samtidig ser Annette et spædt, men interessant indtog af robotter i byggeriet – fra murerrobotter og skærerobotter til inspektionsdroner og førerløse entreprenørmaskiner. Men som så meget andet i branchen, tager den omstilling tid.

–Der er forskel på at træde ud på isen for at se, om den holder, sammenlignet med en kontrolleret proces for test af ny teknologi og værktøjer via små pilotprojekter.

Implementering er også en risikobetragtning

Ifølge Annette handler digital udvikling også om at teste, vurdere og implementere løsningerne på en måde, der ikke forstyrrer den daglige drift.

–Vores tilgang til digitalisering er, at drift og produktion skal fungere imens. Men det må ikke blive en undskyldning for, at vi kører videre på de firkantede hjul, fordi vi ikke har tid til at skifte til de runde. Pointen er, at vi skal gøre det på en måde, hvor processen fungerer, når vi begynder at skalere op. I sidste ende er det en klassisk risikobetragtning, og risikohåndtering er noget af det, en professionel entreprenør skal være god til at mestre.

Det gælder også i mødet med den generative AI.

–I min optik har videndeling været byggeriets akilleshæl. Både internt og eksternt har det været svært at knække den nød, fordi opbygningen af en vidensdatabase traditionelt er et omfattende registreringsprojekt – i menneskelig skala. Med AI og de nye sprogmodeller får vi en second brain, som vil gøre det lettere at dele erfaringer og lære af tidligere projekter til gavn for hele vores produktionsmaskine.

Teknologien skal frigøre tid til det vigtige

For Annette handler digitalisering ikke om at erstatte mennesker, men om at give dem bedre forudsætninger for at bruge deres faglighed.

–Vi må ikke glemme, at digitalisering i bund og grund er et middel til at arbejde smartere. Det er ikke et mål i sig selv at digitalisere. Det handler om at skabe værdi for forretningen og de mennesker, der skal bruge løsningerne.

Allerede i dag kan AI og nye digitale værktøjer frigøre tid til de opgaver, hvor fagligheden skaber størst værdi.

–Vores tilgang til digitalisering er, at det som værktøj skal være med til at løfte bundniveauet gennem data og procesunderstøttelse. Vi er blandt andet optaget af, hvordan vi kan indsamle og strukturere data, så vi kan skabe en mere sømløs vandring af informationer. Det kan få betydelig værdi på tværs af projekterne.

Hvad er vi for en størrelse?

Beder man Annette om en kort introduktion til NCC's digitaliseringsenhed, peger hun på tre teams:

–Vi har VDC, som er de projektnære specialister. De arbejder blandet andet med IKT-Ledelse, mængdeudtræk, 3D-koordinering, kollisionskontrol, digital gransknning, visualiseringer, samt As-built scanning. Jeg ser dem som vores digitale brobyggere mellem det centrale arbejde og hverdagen på projekterne.

–Derudover har vi et team inden for innovation og business analytics. Det er vores datanørder, som arbejder med digital forretningsudvikling, data, procesautomatisering, vibe coding og de løsninger, vi ikke kan gå ud og købe andre steder.

Det tredje ben er digital support og implementering.
–I NCC er vi gode til at sætte nye initiativer i gang. Men et initiativ høster først sin værdi, når det bliver implementeret rigtigt. Derfor har teamet fokus på at få implementeret gode processer, som understøttes digitalt, ligesom en god træning og support er vigtig.

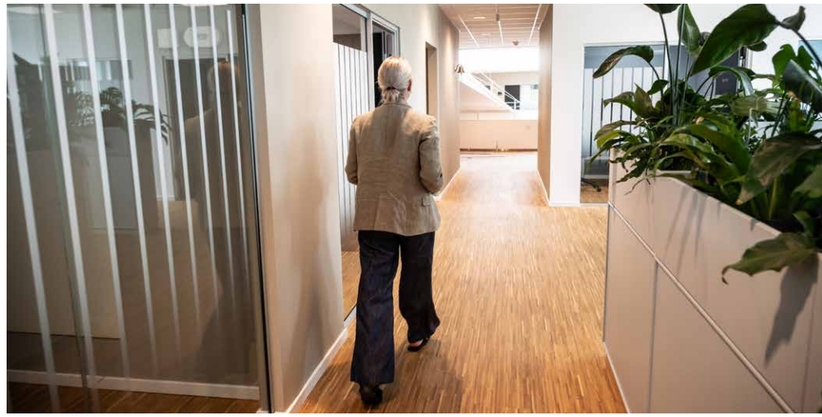
Hvad driver innovationshjulene i NCC?

Selv om NCC arbejder strategisk med digitalisering, opstår der også mange gode ideer på byggeprojekterne. Derfor handler innovation også om at samle de gode idéer op og give dem mulighed for at vokse.

–Vi dyrker ligeledes bottom-up-bevægelsen på innovation i NCC. De bedste idéer til forbedringer kommer ofte fra praktikerne. Vi har mange mennesker på vores byggeprojekter, som interesserer sig for, hvordan vi kan gøre tingene bedre i dag, end vi gjorde i går. Hvis man tænker: *Det her må vi kunne gøre bedre, enklere, hurtigere eller mere sikkert*, så har man dét mindset, der driver innovationshjulene. Og når idéerne udspringer af projekterne selv, har de allerede sat ringe i vandet. Motivationen er højere, og det gør det lettere at skalere løsningerne, så andre projekter kan få glæde af det, der virker.

Helt konkret bliver alle gode ideer samlet i en fælles pipeline, hvor de vurderes, prioriteres og eventuelt testes i pilotprojekter.

–Det er selvfølgelig ikke alle idéer, vi har ressourcer til at gennemføre. Men hvis du står med en idé, er min klare anbefaling, at du tryktester den på din leder. Derefter kan idéen registreres og vurderes, om den skal omsættes til et pilotprojekt. Som vi plejer at sige: Vi udvikler forretningen med input oppefra, nedefra, udefra og indefra.

NCC – en datainformeret byggevirksomhed, del 2

Digitale værktøjer i praksis: Farvel til Sherlock Holmes

Byggebranchen har aldrig manglet information. Tværtimod. Tegninger, modeller, mødereferater, tidsplaner, kvalitetsregistreringer og fotodokumentation produceres i enorme mængder gennem et byggeprojekts levetid. Udfordringen er, at informationerne ofte ligger spredt på tværs af systemer, filertyper og platforme. Det gør det tidskrævende at finde de rigtige informationer og omsætte dem til handling i tide.

Foto: Stine Skøtt Olesen

NCC – 125 år stærk

–I bund og grund spilder mange af vores byggeeksperter deres produktivitet på at lede efter information, der er spredt ud alle steder. Derfor har vi i NCC's digitaliseringsenhed en klar mission om, at vi skal hjælpe vores byggeprojekter med digitale løsninger, som kan overtage detektivarbejdet, så vi en gang for alle kan sige farvel til Sherlock Holmes, lyder det fra Kristian Mouridsen, der er afdelingsleder for VDC i NCC's digitaliseringsenhed.

Det er netop her, han mener, at digitaliseringen kan gøre den største forskel. Kristian arbejder med at omsætte data, modeller og digitale værktøjer til konkrete løsninger på byggepladsen.

–Målet er, at vores byggeeksperter kan møde ind mandag morgen og få serveret de problemer, der kræver handling. På et projekt som det nye supersygehus i Hillerød er mængden af informationer så stor, at det næsten er umuligt at benarbejde sig igennem. Derfor bruger vi digitale værktøjer til at samle og bearbejde data, så beslutningstagerne kan bruge deres tid på at træffe de rigtige beslutninger og ikke på at lege detektiver.

Teknologi klinger hult i praksis

–Jeg er egentlig ikke så begejstret for ordet "teknologi". Det ordvalg klinger for mig lidt hult. Det interessante er, når vi rammer noget, der virker i hverdagen på byggeprojekterne. Om det er i tilbudsfasen, projekteringen eller ude på byggepladsen en torsdag eftermiddag, hvor det står ned i stænger, og du skal nå hjem til din søns fodboldtræning. Det er dér, vores arbejde begynder at skabe værdi.

For Kristian er de bedste digitale løsninger ofte dem, der bliver så integrerede, at de ikke længere opfattes som "teknologi".

–Hele grundarbejdet i vores arbejde med det praksisnære er, at det skal bidrage hver dag. Det gælder også de mindre flashy løsninger. Når teknologien bliver så kedelig, at den bare er en arbejdsmetode, som skaber værdi hver dag, så har vi ramt rigtigt.

Et eksempel er arbejdet med 3D-modeller, der fungerer som en digital prototype af byggeriet.

–Når vi sikrer, at modellerne passer sammen, kan vi opdage problemerne, før vi står med dem ude på byggepladsen. På PAPIRØEN i København betød det, at vi havde markant færre situationer, hvor elementer hang i kranen og stoppede produktionen.

Det samme gælder brugen af AI og droner.

–På WoodHub i Odense brugte vi *AI Builddots* til at sammenholde fotodokumentation med tidsplanen, så vi hurtigere kunne se, hvor der skulle sættes ind over for vores underleverandører. Og på den nye domicilbygning til Energinet ved Fredericia har automatiserede droneflyvninger givet et så præcist overblik over fremdriften, at folk begyndte at efterspørge billederne, hvis der ikke blev fløjet en uge. Så ved man, at løsningen er blevet en reel del af projektets måde at arbejde på.

Win-win-win-situationer

Ifølge Kristian er implementering en ganske særlig disciplin.

–Jeg kan godt forstå, at man ikke har lyst til at få implementering presset ned over hovedet. Hvis vi skal lykkes, skal det være tydeligt, hvordan et nyt tiltag skaber værdi. Det er ikke nok at tale om win-win. Vi skal op på win-win-win: Det skal give værdi for den enkelte i gerningsøjeblikket, for kollegerne på projektet og for NCC i et konkurrencepræget marked.

I sidste ende handler god implementering forståelse for hverdagen på byggepladsen.

–Hvis vi finder en metode, der løser et erkendt problem, og hvor investeringen hurtigt tjener sig hjem, har vi mulighed for at implementere rigtigt og rettidigt. Men det kræver, at vi forstår det konkrete byggeprojekt, hverdagen på pladsen, de digitale kompetencer og de udfordringer, den enkelte oplever. Det er dér, vi finder the *sweet spot*, hvor vi kan skabe reel merværdi.

Den foretrukne udviklingsmotor

–I min optik, handler det om at være i dialog med sine kolleger. Vi sidder en masse mennesker, der ved meget om digitalisering, men der sidder mange flere, som ved meget mere om byggeri. Derfor vil jeg også hellere tale om digitale løsninger på udfordringer end jeg vil tale om udvikling. Efterspørgsel er vores foretrukne udviklingsmotor, fordi det er her, vi finder de bedste implementeringscases og det største skaleringspotentiale.

Et konkret eksempel er det, de internt i digitaliseringsenheden kalder "pomfritjernet".

–Det er sjældent, at de store rådgivermodeller passer til måden, vi bygger på i praksis. Derfor har vi udviklet et værktøj, der kan opdele 3D-modellen i etaper, der matcher produktionstakten, og koble det med data på de enkelte bygningsdele. Det gør modellen langt mere anvendelige til planlægning, kalkulation og indkøb.

Fælles digitalt sprog

På godt og ondt er et byggeprojekt sit eget lille firma. Det giver stor agilitet og frihed til at løse de problemer, der opstår undervejs. Men ifølge Kristian betyder det også, at man kan overse potentialet i at forbinde data, information og erfaringer på tværs af projekter og platforme.

–Potentialet ligger i at standardisere måden, vi samarbejder digitalt på – både internt og eksternt. Derfor deltager NCC i branchenetværket DiKon, hvor entreprenører, ingeniører og arkitekter arbejder for at skabe et fælles digitalt sprog. Hvordan videreformidler vi krav til hinanden uden behov for lange forklaringer? Hvordan laver vi digitale registreringer, som alle kan afkode, uanset hvem der står bag?

Det er gerne totalentreprenøren, der står for at facilitere det digitale samarbejde på tværs af et rådgiverteam. Derfor er Kristian optaget af, hvordan NCC kan være med til at gøre det lettere at udveksle og forstå information på tværs af projektets parter. Et konkret eksempel er den store mængde prosatekst, som byggebranchen producerer og efterfølgende bruger tid på at fortolke.

–Meget af det, vi laver, er informationsmæssigt ret firkantet. Det kunne nemt omsættes til tabeller eller skemaer i stedet for, at vi hver især skriver prosatekst, som andre bagefter skal dechifrere. Hvorfor ikke bruge AI-support til at strukturere de konkrete krav, som ofte er kamufleret i lange beskrivelser? Det vil gøre det lettere at kontrollere digitalt og samtidig reducere den tid, vi bruger som kodebrydere. Prosa skal stadig have sin plads, men kun dér, hvor den tilfører noget, som ikke kan sættes på formel.

Information er ikke isolerede øer

En tilbagevendende pointe hos Kristian er, at information først skaber værdi, når den hænger sammen.

–I stedet for, at informationer ender som isolerede øer, skal de begynde at forstærke hinanden gennem digitale løsninger og på tværs af vores byggeprojekter. Det, vi skriver i et Worddokument eller i et mødereferat, skal gerne spille sammen med vores byggepladsregistreringer, som hænger sammen med fotodokumentationen, der igen understøtter tidsplanen.

Han nævner Kabelbyen som et konkret eksempel på det.

–Her arbejdede vi på et tidspunkt med brand, hvor informationen egentlig fandtes, men var spredt og svær at bruge. Ved at visualisere den som farvekoder i 3D-modellen blev den pludselig til noget, de relevante fag kunne arbejde direkte med.

Mere vil have mere

Spørger man Kristian om fremtiden for det digitale spor, er han forsigtig med at spå. Men et par forudsigelser kommer han alligevel med.

–Jeg kan ikke se ind i fremtiden, men med den hast AI har gjort sit indtog, ser vi ind i en tid, hvor "mere vil have mere" bliver eksponentielt. Det skal vi forholde os til, så vi får det integreret som en naturlig del af vores arbejdsdag.

Han forventer blandt andet, at AI vil gøre det lettere at arbejde med data og reducere den friktion, der opstår, når information ikke er perfekt.

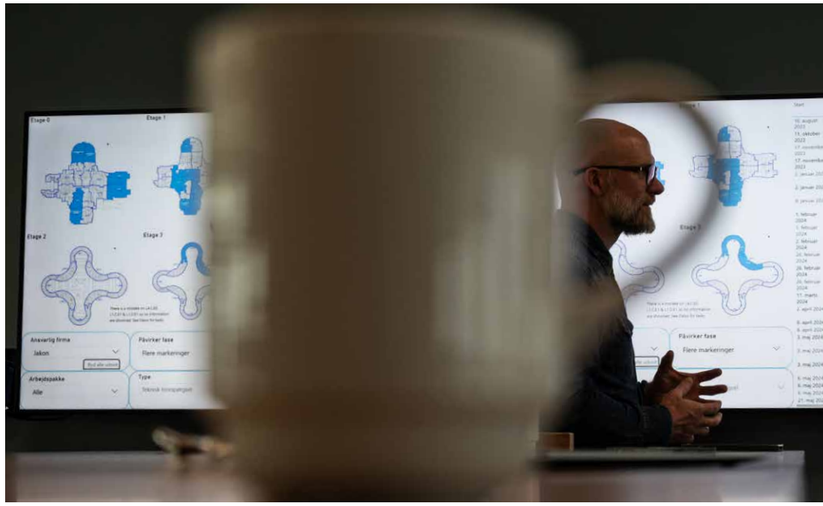
–På datafronten tror jeg, at AI kommer til at udjævne den klassiske "shit in, shit out"-tilgang. Historisk har små tastefejl i datasættet skabt store problemer. Her forventer jeg, at AI kan gøre os mere robuste og hjælpe os med at få mere værdi ud af de data, vi allerede har.

–Tager vi et større spring ind fremtiden, vil vi se robotter indtage de store byggepladser på samme tid, som vi bliver domineret af selvkørende biler i trafikken. I den optik er det en fordel at være i en branche, der er 10 år bagud, for så kan vi høste løsningerne fra andre industrier som for eksempel træningsteknologien hos bilproducenterne.

For Kristian peger udviklingen i én retning.

–Byggebranchen går mod at blive mere datainformeret og connected. Det afgørende bliver dog ikke, hvor meget data vi har adgang til, men hvor godt vi formår at omsætte data til indsigt, beslutninger og handling.

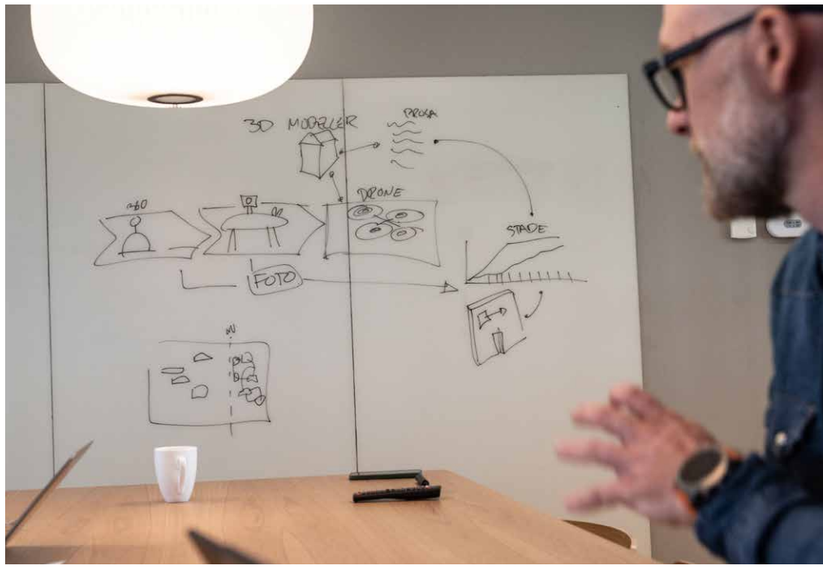

Foto: Stine Skøtt Olesen

Camilla Kolte Hartmann

Jeg hedder Camilla Kolte Hartmann og er sekretær i Byggeri Øst. Jeg har været her i knap 30 år. Jeg blev ansat den 1. september 1997.

Hvad drømte du om at blive som barn, og hvordan kom du ind i NCC?

Da jeg var helt lille, ville jeg gerne være racerkører, fordi jeg læste en masse af min fars gamle ungdomsblade, der hed *Fart og Tempo*. I folkeskolen ville jeg gerne være skolepsykolog, men jeg endte med at lave alle mulige andre forskellige ting. Jeg havde rettet blikket mod kontorfaget og sad egentlig på en skrivestue, men så havde jeg en veninde, som tre måneder tidligere var blevet ansat i NCC's økonomiafdeling. Hun fortalte om et internt opslag til en sekretærstilling, og jeg tænkte, at det kunne være meget rart at arbejde samme sted som min veninde. Sådan endte det med, at jeg blev ansat. Og jeg har simpelthen været her lige siden.

Hvad ville du sige til dig selv på din første dag i branchen, hvis du kunne?

Jeg ville sige: Du kan godt, og du gør det godt nok, og du skal nok klare det! Du lander i en kultur, hvor dine kommende kolleger vil dig det godt. Det bliver en sjov og udviklende rejse, hvor du bliver udfordret på alle planer, og jobbet vil forandre og udvikle dig. Du vil få en masse oplevelser, du ikke havde drømt om.

Hvis du skulle beskrive arbejdskulturen hos NCC, hvilke ord ville du så sætte på den?

Hele NCC er gennemsyret af en stærk vinderkultur. Vi elsker at vinde, vi vil være de bedste, og vi vil gøre en forskel. Det er simpelthen alfa og omega. Det blev jeg overrasket over, da jeg startede – man vil virkelig gerne vinde, uanset om det gælder stort eller småt.

Hvis jeg skal beskrive kulturen mere indgående, har jeg stor indflydelse på min hverdag, og jeg føler mig værdsat. Vi tager afsæt i vores kerneværdier: ærlighed, tillid og respekt. Værdier som er forankret dybt i vores måde at være og agere på både internt og eksternt. Vores arbejdskultur er også ret uformel. Det sætter jeg pris på. Jeg elsker, når vi kan grine, og alt det gør mig glad for at gå på arbejde.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Hvad er den mest overraskende ting, du har lært hos NCC, som du aldrig havde forventet at skulle vide noget om?

Der er mange processer, jeg stadig kan blive overrasket over. Lige fra de tekniske specialudtryk, jeg skulle lære i starten, til spørgsmål om, hvorvidt en elbil vejer mere, når den er ladet op. Men det, der nok har overrasket mig mest, er min egen rolle. Da jeg startede, havde jeg slet ikke forventet at skulle fungere som et omvandrende serviceorgan, men jeg har opdaget, at jeg både er god til det og utroligt glad for det. Når man sidder i en sekretærfunktion, skal man næsten være et lille orakel, der helst skal kunne hjælpe alle bedst muligt. Det er det, jeg elsker ved mit job: at hjælpe folk og føle, at jeg er med til at gøre en forskel.

Hvis du skulle fremhæve en kollega, der har lært dig noget nyt eller givet dig et godt råd, hvem ville det så være?

Der er mange, og alle giver mig noget på forskellige planer – hvad enten det er ved kaffemaskinen, i fortrolige samtaler eller i det daglige arbejde. Det er dog mine chefer, jeg har lært mest af. Jeg har altid kigget lidt på, hvordan de håndterede svære situationer, og taget de bedste elementer med mig, så jeg kunne forme min egen måde at være den bedste udgave af mig selv på.

Jeg vil også nævne Jan Lorenzen, som giver økologiske sundhedstips til alles ve og vel. Det er nogle sjove, pudseløjerlige oplysninger, og han er en meget grundig researcher! Det er også et godt eksempel på, at folk tør være sig selv hos os.

Hvornår har du sidst følt dig stolt over at være en del af NCC, og hvorfor?

Det er jeg hver dag! Jeg er glad for at gå på arbejde og for de kolleger, jeg har. I går fejrede vi en af mine tidligere chefer, som gik på pension efter næsten 40 år i firmaet. Da jeg selv havde 25-års jubilæum, var vi hele 25 jubilarer samme år. Det siger utroligt meget om NCC som arbejdsplads. Vi gør meget for at få tingene til at lykkes sammen. Folk er lydhøre, og de vil hinanden det godt. Det gør mig stolt.

Hvad gør du for at koble helt af, når din arbejdsdag er slut?

Jeg arbejder meget, og NCC er en stor del af mit liv. Men ellers er jeg sammen med min kæreste Ulrik og hans søn, og så taler og hygger jeg meget med min datter, som er flyttet hjemmefra. Jeg går også ture, svømmer eller er sammen med mine veninder og familie. Det bliver ofte noget kulturelt. Pt. har jeg en dille med negle i forskellige farver, mønstre, med sten og en masse bling-bling. Det syntes jeg er sjovt. I fjernsynet ser jeg Tirsdagsanalysen eller Sporløs. Jeg kan i det hele taget godt lide programmer med en god portion humor eller historier, der ender godt.

Michael Gasberg

Jeg hedder Michael Gasberg og er ansat som kompetencechef i Indkøb og Kompetencecenter. Jeg har været ansat i NCC siden 2018.

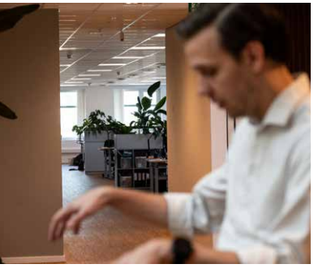
Hvad er det næste store, du tror kommer til at ændre den måde, vi bygger på?

Man er allerede i gang med træbyggeri og brug af biobaserede løsninger. Men jeg tror, det kommer til at gøre sit indtog i endnu højere grad i takt med, at LCA-kravene bliver strammet yderligere. Jeg tror dog ikke, vi ender i en dogmatisk tilgang, hvor man siger, at nu bygger man kun i træ. Det finder et leje, hvor der bliver en god synergi mellem eksisterende og nye løsninger, fordi producenterne af de traditionelle materialer også har en enorm interesse i at sænke deres CO_2-udledning. Vi ser jo også, at betonproducenterne har skåret markant i deres udledninger. Beton kan noget, stål kan noget, og træ kan noget. For fem år siden byggede vi stort set ikke i træ – nu bruger vi det meget mere, og vi har satset på også at være førende i branchen.

Hvornår vidste du, at byggebranchen var noget for dig, og hvad kan du bedst lide ved dit job?

Jeg har vidst, siden jeg var teenager, at jeg ville arbejde med byggeri. Jeg så meget Discovery Channel – der var tit dokumentarer om store byggeprojekter, og det fascinerede mig. Det viste sig, at jeg ikke var specielt stærk i det rent praktiske, men jeg kunne godt lide den teoretiske side og planlægningen i arbejdet. Det, jeg bedst kan lide ved jobbet i dag, er den forskellighed, der er i vores projekter. I NCC har vi jo det privilegium, at vi kan arbejde med de helt store, komplekse bygværker. Det synes jeg er enormt spændende.

Hvad er den mest overraskende ting, du har lært hos NCC, som du aldrig havde forventet at vide noget om?

Jeg startede faktisk som kompetencechef for betonelementer, men i 2021 begyndte jeg at arbejde med limtræ og CLT. Det havde jeg ikke lige regnet med! Jeg kan huske, at der begyndte at være lidt snak i branchen om, at den slags projekter var på vej, og min chef drillede med, at hvis udviklingen fortsatte i det tempo, ville jeg hurtigt stå uden nogle opgaver. Men nu laver jeg heldigvis begge dele.

Hvad synes du er den største udfordring i byggebranchen anno 2026?

Jeg synes, at spild, affald og overforbrug er nogle af byggebranchens største udfordringer på globalt plan. Det handler blandt andet om, at konstruktioner og fundamenter ofte overdimensioneres, samtidig med at der kan være et relativt stort ressourcespild under byggeprocessen. Nogle steder smider man op mod 50 kg affald per kvadratmeter ud, hvilket bliver til rigtig mange tons, når hele sektoren tælles med. Derfor er det et vigtigt fokusområde for både mig og NCC generelt at minimere spild og affald og at sikre korrekt sortering. Det arbejde tager vi meget seriøst, både fordi de nye LCA-regler stiller høje krav, og fordi vi mener, at det er det rigtige at gøre.

Foto: Stine Skøtt Olesen

Hvis du skulle beskrive arbejdskulturen hos NCC, hvilke konkrete ord ville du så sætte på den?

Samarbejde! Det er nok hovedoverskriften. Det gælder både internt på tværs af afdelinger, for eksempel med faglig sparring og digitalisering, og hos vores projekteringsledere og udførende afdelinger – der er så meget viden. Samtidig oplever jeg, at der er stor respekt mellem os og vores leverandører, rådgivere og bygherrer. Moderne byggeri, især når man bygger større, komplekse opgaver, er i dén grad en holdsport.

Hvis du skulle fremhæve en kollega, der har lært dig noget nyt og givet dig et godt råd, hvem ville det være, og hvorfor?

Jeg har i flere år siddet over for Poul Haldager. Han går altid i blazer med en hvid skjorte, og så har han sådan nogle meget hurtige solbriller. En virkelig stærk karakter og utroligt vidende. Han er ikke rygklapper-typen: Hvis der er et eller andet, han er uenig i, så får man det også at vide. Men jeg har altid haft et godt venskab med ham, og vi har de samme fritidsinteresser – og så ved han alt muligt om byggeri. Poul er med andre ord en sindssygt fed sparringspartner og rigtig god til at udfordre mig. Det har været utroligt lærerigt at sidde over for ham.

Er der et projekt, du har været med til, som du peger på hver gang, du kører forbi det?

Det er PAPIRØEN. Det ligger et unikt sted på Københavns havn, så nærmest uanset hvor du står på havnen, kan du se det. Det er ikonisk arkitektur – og så var jeg en stor del af projektet og har brugt enormt mange timer på det over flere år.

Hvis du skal vælge én ting, hvad er så det vildeste, der er sket på en arbejdsdag?

Jeg tror, det vildeste, jeg har været med til, var at vinde konkurrencen om at virkeliggøre Lodshusene. Det var et blødt udbud, en såkaldt skønhedskonkurrence, hvor bygherre ikke kun vurderer prisen, men også holdet bag tilbuddet. Og der valgte vi at gøre noget anderledes. I stedet for at sende fire erfarne projektledere i 50'erne, som vi plejer, tog vi de kompetencer med, der reelt skiller os ud. Ud over projektlederen bestod holdet af Lars Scheibel, Søren Andersen fra Vest, der bidrog med erfaring fra WoodHub, Signe Walther, der var bæredygtighedsleder, og så tog de mig med, fordi jeg har arbejdet meget med træbyggeri og leverandørsamarbejde. Da vi stod til præsentationen, viste vi dem faktisk de mennesker, der skulle løse opgaven, frem for bare at fortælle om dem. Og det tror jeg var med til, at vi kunne underskrive samarbejdsaftalen. Det var en god dag på arbejde.

NCC – 125 år stærk
Magasin #01

Vi lytter til stemmer fra 30 års NCC-historie

Hvordan føles det at have været med til at bygge Danmark gennem tre årtier? Hvad husker man bedst? Hvilke projekter, kolleger og øjeblikke har sat de største spor?

I anledning af NCC Danmarks 30-års jubilæum i 2026 har vi inviteret medarbejdere fra forskellige generationer foran kameraet. Resultatet er en række personlige fortællinger om faglig stolthed, store byggeprojekter, samarbejde og den kultur, der binder virksomheden sammen på tværs af tid.

Se filmen, og hør stemmerne fra nogle af dem, der har været med til at forme NCC Danmark.

Se film.

Foto: Sif Reese

NCC – 125 år stærk

KUNDEN TALER UD

PensionDanmark: Målet er fælles succes

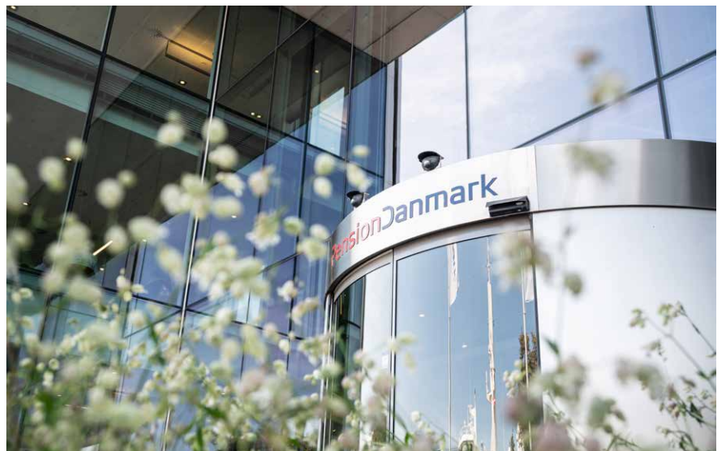

Foto: Stine Skøtt Olesen

PensionDanmark er ikke bare investor. Som medlemsejet pensionskasse med en formue på over 380 mia. kr. er organisationen en aktiv bygherre med betydelig indflydelse på udviklingen af dansk byggeri. Det ansvar stiller store krav til de samarbejdspartnere, der skal omsætte ambitionerne til virkelighed.

Gennem en årrække har PensionDanmark arbejdet tæt sammen med NCC på nybyggerier såvel som transformationsprojekter. Vi har mødt Mette Munkedal Tange, senior projektchef, og Christian Hartmann, teknisk direktør, til en snak om samarbejdets betydning, fælles risici og om, hvorfor tillid er blevet en afgørende valuta i byggeriet.

Tillid før kontrakter

Mette Munkedal Tange og Christian Hartmann fra PensionDanmark er enige om, at særligt tre principper udgør grundstenene i et godt projektsamarbejde.

–De allervigtigste parametre for os er tillid, åbenhed og en løsningsorienteret tilgang. Vi er sammen om at løse opgaven fra hver vores side af bordet, og derfor skal vi have forståelse for hinandens perspektiver som hhv. bygherre og entreprenør, så vi kan spille hinanden gode. Forudsætningen for det er, at man er åben, ærlig og villig til at finde løsninger sammen, understreger Mette Munkedal Tange.

–Man skal have svesken på disken. Det gælder både, når det kommer til tekniske løsninger, økonomi og alle de andre facetter, der opstår i et projekt. Målet er en fælles succes, og der er det relationelle aspekt helt afgørende, tilføjer Christian Hartmann.

Tidlig involvering skaber merværdi

PensionDanmarks rolle som bygherre har ændret sig markant gennem de seneste 10-15 år. Hvor pensionskasser tidligere ofte investerede i færdigudviklede projekter, ønsker man i dag i langt højere grad at være med til at forme projekterne fra starten.

–Før i tiden købte man et færdigudviklet aktiv. Nu handler det for os også om at være med i udviklingen og dermed dele både gevinster og risici. Den tidlige involvering betyder samtidig, at man kan få det projekt, man som bygherre drømmer om, siger Christian Hartmann.

Den udvikling har også ændret måden, PensionDanmark indgår i samarbejder på. Ifølge Mette Munkedal Tange giver det markant bedre resultater, når bygherre, rådgivere og entreprenører arbejder tæt sammen gennem hele projektforløbet.

September 2026

–Vi kan bare se, at de projekter, hvor PensionDanmark har været involveret tidligt som aktiv bygherre og haft et tæt samarbejde med projektets øvrige parter fra start til slut, har fungeret rigtig godt. Vi synes både, at det er mere spændende – og så virker det.

Når forarbejdet betaler sig

Når de rette rammer er på plads, handler det om at få projekterne ført sikkert fra idé til virkelighed. Her vægter PensionDanmark især erfaring, faglighed og evnen til at planlægge grundigt, inden byggeriet går i gang.

Særligt på transformations- og renoveringsprojekter, hvor både Mette Munkedal Tange og Christian Hartmann har personlig erfaring fra samarbejdet med NCC Renovering & Transformation, kan et stærkt forarbejde være forskellen på et smidigt projektforløb og dyre overraskelser.

–Entreprenøren har jo ofte en særlig viden om materialer og metoder og kan hjælpe med at styre projekterne godt igennem. Derfor vil vi gerne have, at de selv kommer med idéer til løsninger. De har ofte et stærkt udgangspunkt for netop det, siger Mette Munkedal Tange.

Hun fremhæver "Gyngemosen" (Søborg Tower) som et eksempel på, hvordan grundig forberedelse kan skabe værdi for alle parter. Her blev fire centrale facadeelementer testet i fuld skala, før udførelsen gik i gang.

–Vi fik støbt elementerne som 1:1 *mock-ups* og afprøvet løsningerne i virkeligheden, inden vi gik i gang med selve byggeriet. Det gav et godt flow i projektet, da vi først gik i gang, og den grundige forberedelse betød, at vi undgik overraskelser undervejs, fortæller hun.

Men selv det bedste forarbejde kan ikke fjerne alle risici. Derfor er evnen til at kunne omstille sig mindst lige så vigtig. Mette Munkedal Tange fremhæver et konkret eksempel fra et større renoveringsprojekt på Christianshavn, hvor den kommende lejer af ejendommen blev skiftet ud undervejs, hvilket medførte omfattende ændringer i projektet, mens byggeriet pågik.

–I den sag fik det gode samarbejde virkelig stor betydning for projektets succes. NCC viste en agilitet, som blev helt afgørende for, at vi kom i hus med projektet, fortæller Mette Munkedal Tange.

Fælles ansvar for risiko og kvalitet

En stor del af de bygherreprojekter, som Mette Munkedal Tange og Christian Hartmann sidder med, er renoverings- og transformationsprojekter. Her er usikkerheden ofte større end ved nybyggeri, fordi man arbejder med eksisterende bygninger, hvor de faktiske forhold først viser sig, når konstruktionerne åbnes op. Det stiller særlige krav til både forberedelse, beslutningskraft og samarbejde undervejs.

–Når vi taler renovering og transformationsbyggeri, bliver det lidt sværere, fordi der er mange ubekendte. Derfor er det vigtigt, at alle kompetencer bliver involveret tidligt, så vi får skabt ejerskab om projektet og sikret, at det både er bygbart, kan holde budgettet og kan gennemføres inden for tidsplanen, siger Christian Hartmann.

Ifølge ham har synet på risikohåndtering ændret sig markant de senere år. I dag ser PensionDanmark risiko som noget, der skal håndteres i fællesskab.

Mette Munkedal Tange oplever det samme i praksis ude på projekterne, hvor det gode samarbejde bliver særligt vigtigt, når virkeligheden ikke følger planen.

–Så gælder det om at kalde alle på dæk. Derfor sidder jeg også ofte ude på pladsen og kan springe til. Vi læner os ind over bordet og prøver at finde løsninger sammen. Man skal være så oplyst som muligt, inden man går i gang med især de store renoveringer, og nogle gange kræver det, at man laver et meget grundigt forarbejde, endda før man har en endelig aftale på plads.

Nyskabende, ikke eksperimenterende

Spørger man ind til bemærkelsesværdige tendenser i byggeriet i dag, er svaret at kompleksiteten er stigende: Taksonomikrav, arbejdsvilkår, dokumentation, CO_2-aftryk og myndighedskrav fylder mere end tidligere, og det stiller større krav til både bygherrer og entreprenører.

De skærpede krav har øget behovet for innovation på byggeprojekterne. Hos PensionDanmark er der dog en vigtig skelnen mellem at være nyskabende og at være eksperimenterende.

–Det er vigtigt for os, at projekterne ikke bliver eksperimenterende. Vi skal i sidste ende kunne stå på mål for resultatet. Det skal være kendte og velafprøvede principper, som man evt. sammensætter på nye måder, siger Christian Hartmann.

Han understreger, at nye materialer og løsninger sagtens kan finde vej ind i projekterne, men der skal være tilstrækkelig dokumentation for deres holdbarhed og funktion. Mette Munkedal Tange oplever samtidig, at branchen er blevet bedre til at tænke anderledes.

–De skærpede CO_2-krav i bygningsreglementet har tvunget os til at være mere innovative. Vi bliver nødt til at finde nye løsninger i både materialer, energiformer og arbejdsprocesser. Det gælder både i designfasen og i byggefasen, bekræfter hun.

Fra øverste hylde

For PensionDanmark handler det i sidste ende om ansvarlig forvaltning af medlemmernes opsparing. Derfor er deres ædleste opgave at sikre medlemmerne en fornuftig pension.

–Hvis vi ikke får et godt afkast, så skuffer vi vores pensionskunder. I sidste ende er det jo medlemmernes penge, vi forvalter. Dem skal vi passe på! Derfor er det alfa og omega for os at sikre, at projekterne bliver en god forretning. Det gør man blandt andet ved at tage hensyn til lejerne undervejs, så de fortsat ønsker at blive boende og betale husleje, selvom vi buldrer rundt om ørerne på dem, fortæller Christian Hartmann.

Ansvar handler dog også om andre forhold end økonomi, erkender både Mette Munkedal Tange og Christian Hartmann. For PensionDanmark er ordentlighed nemlig et princip, der skal kunne mærkes hele vejen fra beslutningslokalet til byggepladsen.

–For os er det altid vigtigt, at arbejdsvilkår foregår ordentligt på alle vores projekter, og at folk kommer sikkert hjem fra arbejde hver dag. Det skal være fra øverste hylde, når det kommer til vilkår og overholdelse af lovgivningen, understreger Christian Hartmann.

Selvom kravene til byggeriet bliver flere, og projekterne stadig mere komplekse, vender de begge tilbage til den samme grundlæggende pointe: De bedste resultater skabes, når alle arbejder mod det samme mål.

–Det skal være rart at gå på arbejde for alle. Hvis man har energien og arbejdsglæden med sig, så smitter det af på projekterne, slutter Mette Munkedal Tange.

PensionDanmark er et medlemsejet arbejdsmarkedspensionsselskab med cirka 851.700 medlemmer og omkring 20.675 tilknyttede virksomheder. Selskabet administrerer pensions-, sundheds- og uddannelsesordninger aftalt mellem 12 fagforbund og 30 arbejdsgiverforeninger. PensionDanmark forvalter en formue på omkring 381 mia. kr. og er blandt Danmarks største pensionsaktører.

PensionDanmarks hovedsæde ligger på Langelinie Allé 41-43 i København Ø og blev opført i 2002 med NCC som totalentreprenør. Det markante maritime kontordomicil på 14.450 m² er tegnet af arkitektfirmaet 3XN og senere renoveret. Bygningen huser i dag selskabets administration og er desuden DGNB Guld-certificeret.

Foto: Stine Skøtt Olesen

NCC POV

Med engangskamera på Laksegade

Mit navn er Anja Klingsøe. Jeg er projektkoordinator i NCC's enhed Renovering & Transformation. Jeg har været ansat i NCC siden den 1. september 2025, og sidder til daglig på projektkontoret i Laksegadekvarteret, som er et helt unikt transformationsprojekt i hjertet af København. I løbet af et par uger har jeg dokumenteret min dagligdag med et engangskamera. Følg med her.

Port 1. Byggepladshegnet på dette projekt er ganske særligt, da man kan læse om stedets historie for 400 år tilbage. Jeg har læst det hele, og videre-fortalt historien til hele Renovering & Transformations enheden. Jeg har også en del rundvisninger herude. Mange har en tilknytning til området, og jeg lærer noget nyt hver gang.

Nedrivningen er i gang. Her er vi i gang med at lave en ny gennemgang, der skal åbne kvarteret op. Det er et fascinerende arbejde at følge på sidelinjen. Forarbejdet til det nænsomme nedrivningsarbejde er omfattende og kræver dygtige folk, dem har vi heldigvis masser af.

Skurbyen består af 21 vogne i tre etager, der skal kunne huse 200 håndværkere, når vi er flest.

Vi har rykket vores projektkontor ovenpå til første sal for at få mere plads. På billedet ses to elektrikerkollegaer i fuld gang med at hjælpe os med at komme ordentligt på plads. Det er en fornøjelse at have mange kloge hænder og hoveder i huset.

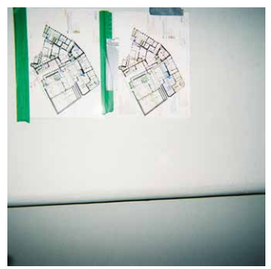
Vores tømrerlærling er ved at gøre ét af vores store mødelokaler i projektkontoret klar. Her er plads til 30 mennesker. Vi har brug for store mødelokaler, når vi skal holde møder med vores fagentreprenører.

Vi har fået materialeprøverne hjem, så bygherre og rådgivere kan komme forbi vores kontor og kigge på dem for at sikre, at det er dem, som vi er enige om at bruge i projektet.

Her ses vores gode studentermedhjælper, Noah, som jeg sidder skråt overfor. Han er guldværd, og hjælper os med diverse opgaver.

Wayfinding er vigtigt, særligt på dette projekt, hvor der er mange rum. Vores studentermedhjælper har sat bygningsoversigter op flere steder i bygningen, og markeret, hvor man befinder sig på det pågældende sted og nærmeste flugtvej er ligeledes markeret for sikkerhedens skyld.

Alicia er vores rengøringspersonale. Hun sørger for os alle sammen, og er én af dem, som vi slet ikke kan undvære i vores dagligdag her på Laksegadekvarteret.

Vores vigtige tårnkran, som sørger for at transportere byggematerialer ind og affald ud. NCC-flaget er kommet op i kranen og vajer fint over byggepladsen.

Vores tømrerformand, kranfører og anhugger i gang. Vores kran er i gang fra klokken 7-15 hver dag. Imens kranføreren sidder på toppen, går vores anhugger rundt på jorden og sørger for sikkerhed og afspærring.

Vi har lånt lidt af cykelstien, og derfor har vi sat en cykeltunnel op, så cyklisterne kan komme sikkert forbi. Der kommer rigtig mange cyklister igennem her, skulle jeg hilse og sige.

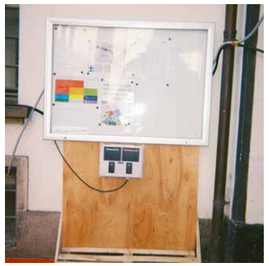
Her er vi nede i kælderen i Danske Banks tidligere hovedkvarter på Holmens Kanal 12. De massive gamle døre gik ind til bankbokse, hvor folk har haft opbevaret deres værdier. I fremtiden skal lokalerne omdannes til kantine.

Vi har simpelthen været nødt til at pakke gadelamperne i Laksegade ind i træ fra top til tå for at passe på dem, mens der er byggeplads. Når man transformerer, er det særligt vigtigt at passe på det eksisterende og tage ekstra forbehold, selvom det ser lidt sjovt ud.

En af mine opgaver er at sikre, at alle, der arbejder på byggepladsen, har et adgangskort, og forinden har gennemført vores sikkerhedsintroduktion.

Hver dag tjekker håndværkerne ind og ud af byggepladsen, så vi har styr på hvem, og hvor mange håndværkere der er på pladsen.

Thylanders kontor. Jeg er en del af et kommunikationsforum, hvor vi sammen med bygherre mødes og taler om, hvilke spændende historier, som vi skal fortælle fra projektet.

Bremerholmen 33, stueetagen. Håndværkere i fuld gang med at forberede byggepladsen, lave rækværk og dække huller.

Da jeg startede på byggepladsen, var dette rum fuldkommen intakt. Der hang et kæmpestort ur herinde, og med den store trappe var det faktisk lige sådan, som jeg havde forestillet mig at indersiden af Danske Banks hovedkontor så ud. Nu ser her meget anderledes ud, for rummene er strippet, og vi skal i gang med transformationen.

På en skyfri dag har vi noget af en skyline over indre København, og jeg nyder dette udkigspunkt.

Ved indgangen til Holmens Kanal 12 står Peter (en smule formørket), vores arbejdsmiljøkonsulent. Han er en af dem, som jeg arbejder tæt sammen med på projektet og en god kollega.

DK

NCC BUILDING DANMARK
Building Danmark er en del af NCC Building Nordics, der ud over Danmark også rummer byggeenhederne i Finland og Norge. De udfører komplekse byggerier, renovering og transformationsprojekter for både offentlige og private kunder.

NCC INDUSTRY
NCC Industry arbejder inden for kerneområderne - råstofindvinding samt asfaltproduktion- og udlægning.

NCC INFRASTRUCTURE
Vi bygger fremtidens infrastruktur. Hos NCC Infrastructure skaber vi innovative løsninger, der sikrer fremtidens forsyning og anlæg. Vi arbejder med alt fra fjernvarme og ledningsomlægninger til klimasikring, fundering og byggemodning. Derudover leverer vi tekniske anlæg som vandværker, CO_2-fangstanlæg og rense-anlæg. Med solid erfaring i komplekse anlægs- og forsyningsprojekter leverer vi professionelle og langtidsholdbare løsninger til både offentlige og private kunder.

NCC PROPERTY DEVELOPMENT
Projektudvikling af fremtidens moderne, ansvarlige erhvervsejendomme og erhvervslokaler, hvor mennesker og virksomheder trives og udvikler sig

Brands under NCC Danmark

DANTONIT A/S
Dantonit A/S er den eneste Skandinaviske producent af bentonit produkter. Vi imødekommer langt de fleste forespørgsler og udfordringer ved i høj grad at tilpasse produkterne til kundernes behov.

HERCULES FUNDERING
Hercules Fundering er en del af NCC og arbejder med fundering til alle typer projekter – fra byggeri og anlægsarbejder til infrastrukturprojekter. Med mere end 70 års erfaring og nordens største maskinpark sikrer vi, at selv meget krævende byggegruber, kajkonstruktioner og funderingsopgaver udføres professionelt, og at vi kan påtage os projekter i alle størrelser.

JAKOBSEN & BLINDKILDE A/S
Jakobsen & Blindkilde A/S er et kvalitetsbevidst entreprenørfirma, der udfører projekter over hele Danmark. Jakobsen & Blindkilde A/S beskæftiger ca. 80 veluddannede medarbejdere, og vi råder over en velholdt og moderne maskinpark til både små og store opgaver.

NCC's blog

På vores blog sætter vi fokus på mange forskellige sider af bygge- og anlægsbranchen. Vi ser indad og kigger ud. Vi skriver om alt det, vi brænder for; nybyggeri, renovering, anlæg, digitalisering, uddannelse og det gode arbejds- og kontorliv.

Gå på opdagelse i fortællingerne fra medarbejderne i NCC:

blog.ncc.dk/

Find os:

ncc.dk